ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

— Bizimle aya gitmekten korktu..

Sayı: 67

75 Krş.

MISTIK

HIZIR

MUMYALAR ülkesinde

Yazan: H.F. VEREL — Çizen: YILMAZ KARACA

BÖYLECE MUHAFIZLARI BAĞLADILAR. FAKAT TAM DISARI ÇIKACAKLARI SIRADA, BİR SES DUYULDU:

ALDANIYORSUNUZ! ASIL ŞİMDİ ÖLECEKSİNİZ!

GÖRDÜNÜZ MÜ, KITRİ SERBEST BIRAKIR BIRAKMAZ, BAŞIMIZ DERDE GİRDİ.. ALLAH BİLE ONUN YAŞAMASINI İSTEMİYOR!

BUNUN HESABINI BANA SONRA VERECEKSİN MENDEBUR ESEK

HIZIRLA ARKADAŞLARI KURTULACAKLARINI ZANNEDERKEN, KAPIDA HAYVAN GİBİ ÜÇ ADAM BELİRDİ...

Hiii! AMAN ALLAHIM BUNLAR DA NE?

HERHALDE Cehennem Zebanileri OLACAK!

BU GARİP YARATIKLARDAN EN İRİSİ ODAYA DALARAK GÜRLEDİ:

SİZLER TUTANKAMON'UN MEL'UN YARDIMCILARISINIZ DEĞİL Mİ? ONUN HIRSIZLIKLARINA, SOYGUNLARINA YARDIM EDEREK GEÇİNİYORSUNUZ.. SİZLERİ GEBERTMEK BİZİM BOYNUMUZUN BORCUDUR.. BİR ZAMANLAR BİZLER DE SİZLER GİBİ ELİ AYAĞI DÜZGÜN KİMSELERDİK...

YANILIYORSUNUZ! BİZ TUTANKAMON'UN DOSTLARI DEĞİL DÜŞMANLARIYIZ... ONUN ADAMLARI İŞTE ŞURADA, BİZİM BAĞLADIĞIMIZ MUHAFIZLARI!...

DEVAMI VAR...

Eylül

Ne mutlu Eylül oldu,
İçim sevinçle doldu.
Evde durmaktan bıktım,
Hemen dışarı çıktım.
Aştım bir sürü yolu,
Dolaştım İstanbulu...
Akşam gelince eve,
Bak, işte seve seve,
Size yazdım bir şiir,
Bu gezintiye dair...
Hatırladım her yeri,
Dolaştığım semtleri
Konuşturdum şöylece,
Her satır yedi hece:

Arnavutköy
Ciğerim kebab oldu.

Sarıyer
Benzim sarardı soldu.

Kadıköy
Gez Kurbağlıderede.

Haydarpaşa
Paşalığı nerede?

Vefa
Tarçınlı bozası var.

Kınalıada
Sakalında kınalar...

Hünkârsuyu
Hünkâr gitti, su kaldı.

Bebek
Annem oyuncak aldı.

Üsküdar
Tahtadır hep yapısı.

Yedikule
İstanbulun kapısı.

Oğuz ÖZDEŞ

Yalnız sizlerin değil,
Ablalarınızın, ağabeylerinizin
Hattâ anne ve babalarınızın da
Severek okuyacağı özel sayımız

ÇIKTI

52 sayfa, 5 renkli yaldızlı
bir kapak içinde

Fiatı sadece 125 kuruştur.

HALÂ ALMADIYSANIZ, MEVCUDU TÜKENMEDEN BUGÜN HEMEN BİR TANE **(KORKUSUZ PİLOT)** ALINIZ.

PARÇALI BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA
— 26 —

Ahmet bunu söyledikten sonra büyük bir kahkaha attı. Melhika kısık bir sesle:

— Tabii biraz da ona üzülüyor, dedi.

— Nişanlısının adı Kudret'ti değil mi? Harpten dönmedi mi?

— Henüz dönmedi...

— Yoksa Kurtuluş savaşına mı katıldı?

— Herhalde... Epeydir mektup alamıyoruz...

Ahmet mânalı mânalı Suna'ya baktı.

— Suna hanımın üzüntüsünün sebebi bu o.ga gerek...

Ne Mehlika hanım, ne de Suna, Ahmet'in bu soguk şakasına cevap vermediler. Demindenberi, Ahmet'i süzen Fatoş, aksi aksi adama baktı. Ahmet, bu soğuk havayı değiştirmek için:

— Hayat, üzülmeğe değmez, diye gülümsedi.

Sonra yanlarından geçen garsona seslendi:

— Garson...

Garson masalarına gelirken Ahmet Mehlika hanıma sordu:

— Bir bira içmez misiniz efendim?

— Teşekkür edirim oğlum içki kullanmam.

— Ya Suna hanım...

Suna soğuk bir sesle:

— Hayır, teşekkür ederim, diye mırıldandı.

En sonra sıra Fatoş'a gelmişti.

— Ya siz küçük hanım? Hiç olmazsa siz bana arkadaşlık edin.

Fatoş taşı tam zamanında gediğine koydu.

— Görüyorsunuz ki hepimiz üzüntülüyüz. Bizleri teselli edeceğiniz yerde içki ısmarlamağa kalkışıyorsunuz. Hiç kadınlar içki içer mi?

— Niçin içmesin Fatoş? Avrupada, kadın, erkek, çoluk çocuk, herkes içki içer.

— Ne zamandanberi Avrupalı oldunuz Ahmet amca?

Ahmet su dökmüş kedi gibi oldu. Fakat işi lâtifeye dökerek:

— Sen de ne hazır cevapsın Fatoş... Yaşın ne, başın ne?

— Bugüne bugün tam 13 yaşındayım...

— İlkokulu bitirdin mi?

— Elbette ya... Harp çıkmasaydı,daha da okuyacaktım...

Demindenberi Ahmet'in başucunda bekleyen garson artık sabırsızlanmıştı. Eğilerek Ahmet'e sordu:

— Emriniz beyim?

— Bana bir şişe bira...

— Emredersiniz Pasam.

Garson hürmetle eğilerek uzaklaştı. Ahmet'in, bu beklenmedik karşılaşmadan dolayı son derece memnun bir hâli vardı. Arasıra Suna'ya bakıp gülümsüyor, fakat Suna, daima bakışlarını ondan kaçırıyordu.

Çok geçmeden bira geldi. Ahmet, kadehini kaldırarak Suna'nın gözlerine baktı.

— Bu birayı Suna Hanımın şerefine içiyorum.

Fatoş mânalı mânalı, Ah-

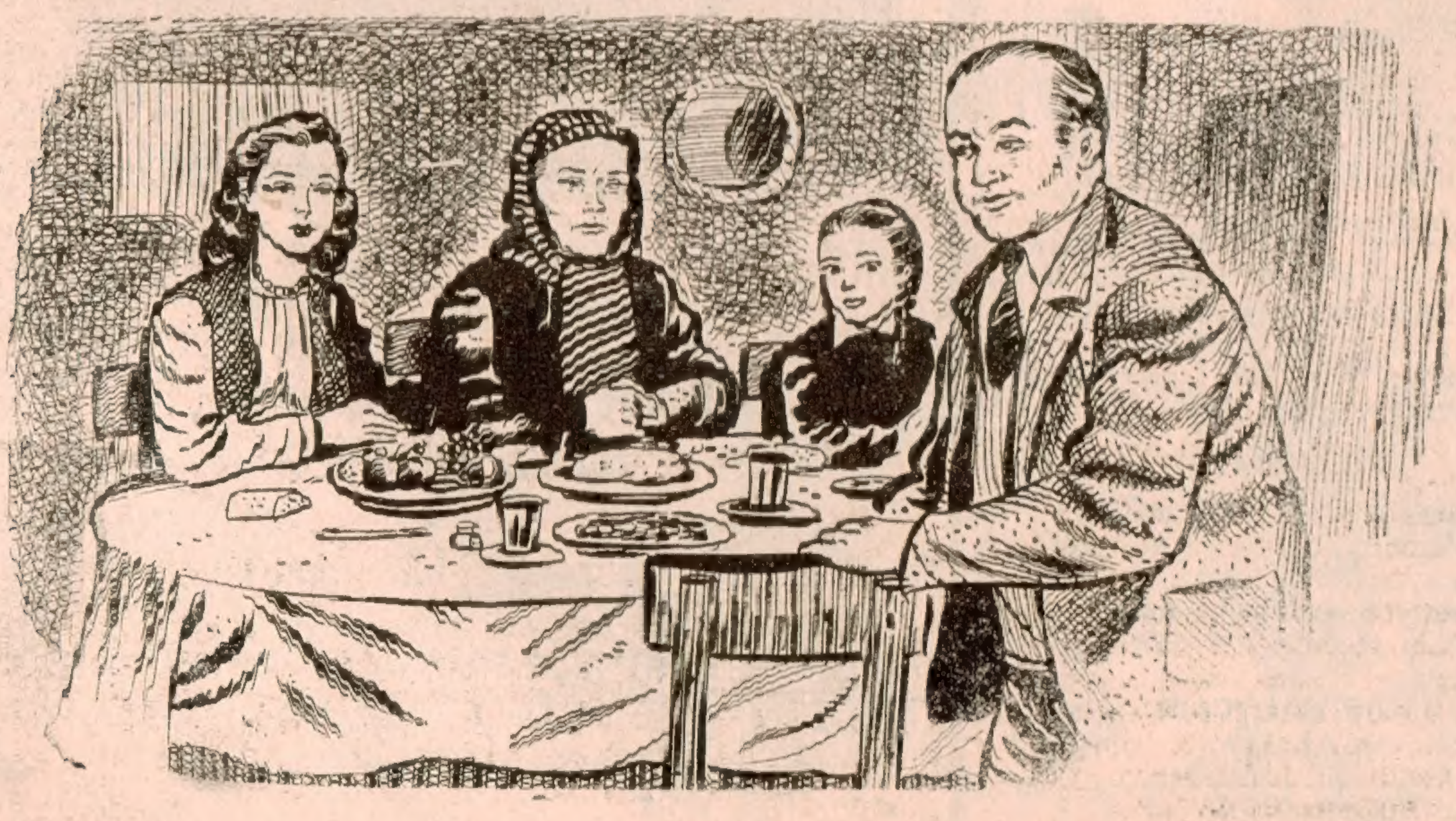

Ne Mehlika, ne de Suna, Ahmet'in soğuk şakalarına cevap vermediler.

— Bir masada büyükler varken, ilk önce onların şereflerine içilir Ahmet amca... Hepimizin şerefi annemden sonra gelir...

— 5 —

«KUDRET NEDEN SİVİLSİN?»

Ertesi sabah Kudret, erkenden uyanmıştı. Biraz hava için vapurun güvertesine çıktı. Gece bir türlü rahat uyku uyuyamamış, nişanlısı Suna ile karşılaşısı bütün neş'esini kaçırmıştı. Ah, vapur bir an önce Beyrut'a varsa da, şu kâbustan bir kurtulsa...

Böyle diyordu ama, yine de Suna'yı düşünmekten kendisini alamıyordu. Yıllar var ki, onu görmemişti. Şimdi ise, onu tanımaktan, ona «Nişanlım Suna» diye hitap etmekten mahrumdu.

Birden yanıbaşında bir ses duydu.

— Mösyö Peter, kahvaltınızı kamaranıza bıraktım.

Kudret, o kadar dalmıştı ki, birden irkildi. Bunu söyliyen kamarottan başkası değildi. Kendisini güçlükle toparlıyarak:

— Peki, geliyorum, dedi.

Sonra geriye dönerek merdivenlerden aşağı indi. Ayak seslerinden, bitişiğindeki kamarada yatan Kezban duymasın diye, usul usul yürüyerek kamarasına girdi.

Aman Allahım... Nişanlısı Suna, odanın içindeydi ve Kudretin bavulunu karıştırmakla meşguldü. Kudret kapıyı kapatınca, Suna, duyduğu sesle birden doğruldu. Sonra Kudret'e doğru bir kaç adım yürüdü.

— Kudret... Odana habersiz girdiğim için beni affet... Bu halin ne? Neden bıyıklarını kestin? Neden sivilsin?

Kudret, sanki mermerden bir eykel gibi olduğu yerde duruyor, en ufak bir hareket eseri göstermiyordu.

Suna; Kudret'in önüne kadar geldi.

— Bu vapurla nereye gidiyorsun Kudret... Yoksa...

Suna, sözünü tamamlar tamamlamaz nişanlısının boynuna sarılmak istedi, fakat Kudret, buna mani oldu.

Suna, birden o kadar tuhaflaştı ki, nerdeyse, olduğu yere yığılıp kalacaktı. Yıllardır hasretle beklediği sevgilisi, kendisini istemiyordu demek... Buna rağmen Suna:

(Devamı gelecek sayıda)

EZOP'tan Hikâyeler

KÖR ADAM VE KURT YAVRUSU

Kör adam, hayvanları elleriyle dokunarak tanırdı. Bir gün ona bir kurt yavrusu getirdiler. Ne olduğunu söylemesini istediler.

Adamcağız yavruya dokundu: «Bir tilkinin mi, yoksa kurdun yavrusu mu anlıyamadım,» dedi... «Ama koyunların arasına sokulmayacak kadar tehlikeli bir hayvan olduğu muhakkak.

KÖTÜ HUYLAR, KENDİLERİNİ KÜÇÜK YAŞTA BELLİ EDERLER.

SÜVARİ VE ATI

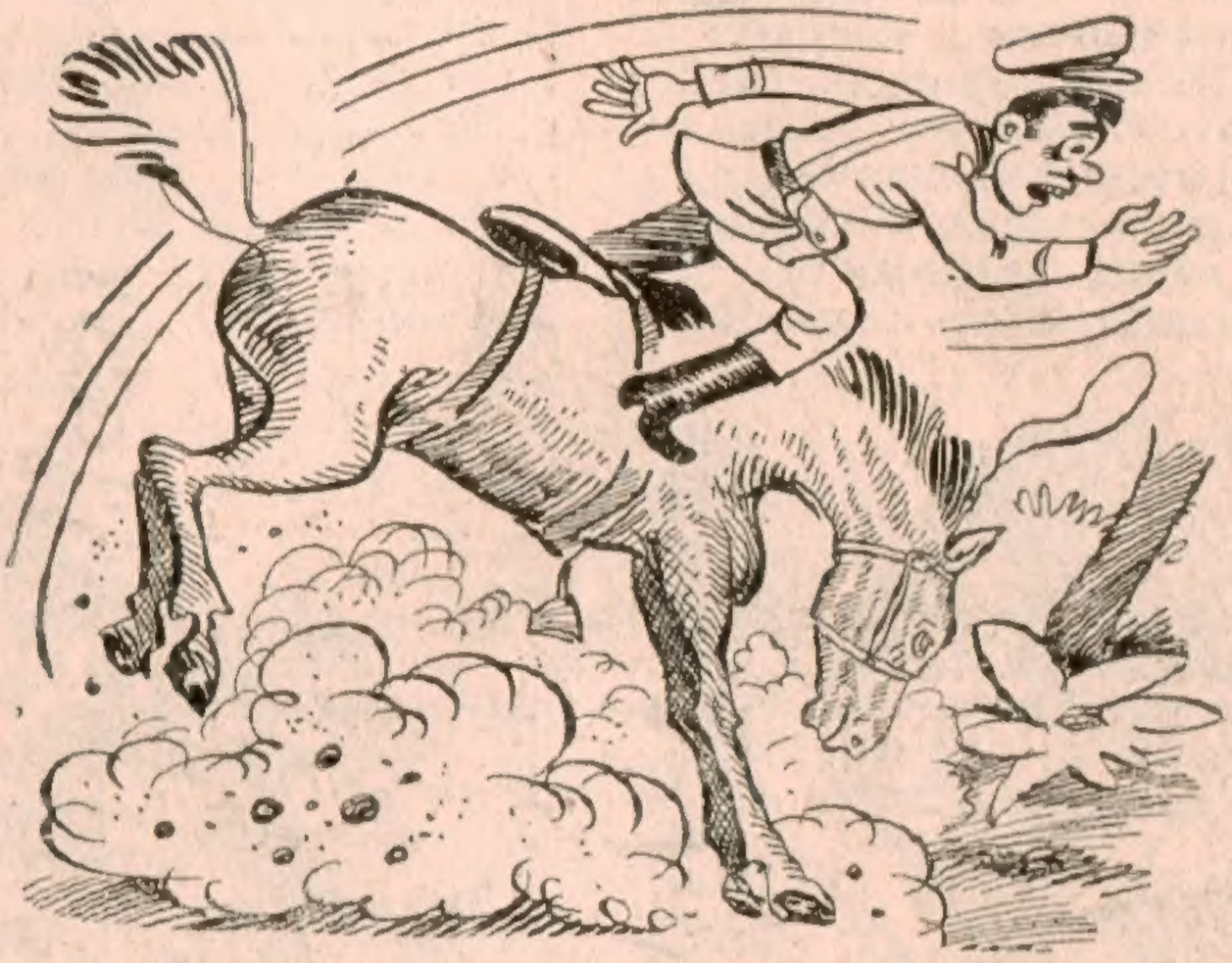

Atını tımar etmekte olan bir süvari, atın nallarının birinden bir çivinin eksik olduğunu gördü. Ama çiviyi çıkmağı sonraya bırakarak işine devam etti. Çok geçmeden trampetlerin sesi, onu, arkadaşlarının yanına dönmeğe çağırdı. Düşman üzerine saldıracakları an gelmişti. Çarpışırlarken atın gevşek nalı düştü ve zavallı at topallamağa başadı. Acıyla, binicisini sırtından attı. Süvari, derhal düşmanları tarafından öldürüldü.

İHMAL EDİLEN KUÇUK ŞEYLER, SONRADAN BUYÜK TEHLİKELER YARATIR.

ÖĞRETMENİNİZ diyor ki

Kazın Ayağı

YAZAN: SADIK ÖVET

Eylül ayı. Bu ayda neler olmaz ki. Tâ ilkokulun birinci sınıfından Universiteye kadar çocuk ve genç öğrencilerin hepsi, güneş gören çicekler gibi harekete gelirler. Çünkü büyük tatilin son ayındayız. Bir yarışın, bir güreşin, bir futbol maçının sonu da böyle olur. Koşucu uçar, güreşçinin kasları gerilir, futbolcu galibiyet golünü atmak için uğraşır. Herkes gücünü sona saklar.

Eylül ayı yaz mevsiminin uzaklaştığını, eğlencelerin sonu geldiğini haber veren aydır. Leyleklerin gökyüzünde tur yaparak yurdumuzdan ayrıldıklarını, sararmış yaprakların uçuşarak döküldüklerini görürsünüz. Bu ayda ilkokula yazılacak kardeşleriniz vardır. Onlara evde: «Çocuğumuz bu yıl okula başlıyor», büyükler için: «Falan sınıfa geçti» derler. Yalnız bütünlemeye kalan arkadaşlarınız ve onların anne - babaları kaygılıdır. Kolay değil. Eğer sınıfta kalınırsa bir yıl aynı sınıfta tekrar okunacaktır. Bu gibiler hergün aynı yemeği yiyen insanlar gibi olur. Her zaman, her yemekte baklava börek yense bıkılır.

Bu ayda en çok dikkatli olmaları lâzım gelenler bütünlemeye kalanlardır. Sınıf geçenlerin içleri rahat, ilşeri tıkırındadır. Böylelerine «Unu nu elemiş, eleğini asmış» denir.

Bütünleme istenmeyen bir şeydir. Yıl içinde derslerini tamamlamayanlar yaz aylarında sıkıntılı günler geçirirler. Gezmede osun, oyunda olsun akılları kitaplarındadır. Halbuki okul zamanı daha dikkatli, daha istekli hareket edilse, tatil gönül rahatlığı ile geçer. Bazı arkadaşarınız bütünlemeye kaldıkları halde işi gene gevşek tutuyorlar. Günler, haftalar geçiyor, tam bugünlerde telâşlanıyırlar sadece, kitaplarına sarılıyorlar. Gece gündüz uğraşıyor, didiniyor, hazırlanıyorlar. Halbuki günün birkaç saatini bu işe verselerdi daha iyi olmuş ve bir subaşına oturmuş.

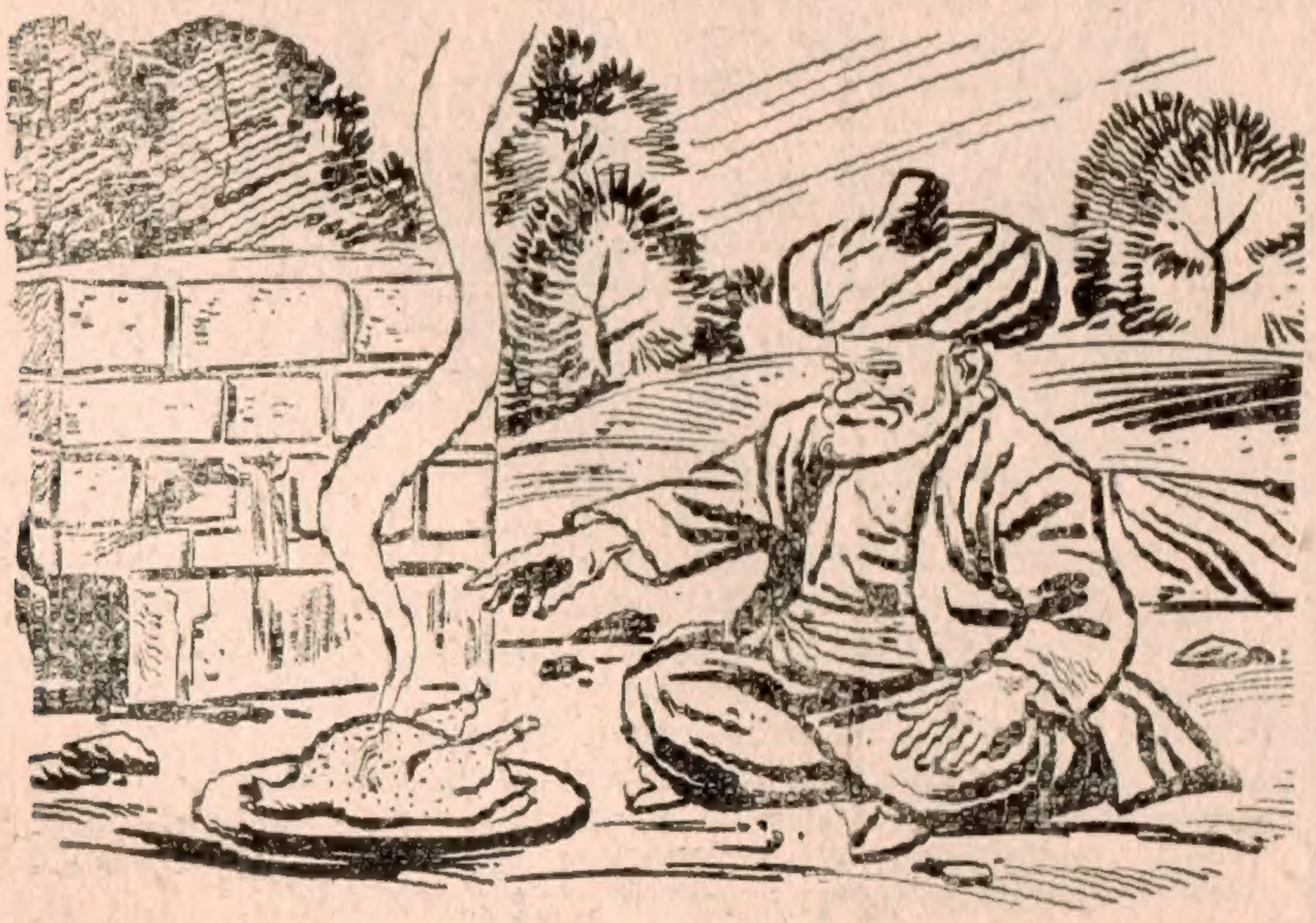

Nasrettin Hoca, budun birisini yedi

dört ayakla uçmak denir. Şu fıkrayı duymadığınızı, okumadığınızı düşünerek anlatıyorum: Timurlenk Akşehiri aldığı ve orada oturduğu sıralarda Nasrettin Hoca'dan çok hoşlanmış. Bunu gören Akşehirin zenginlerinden birisi, Timura Hoca ile bir tepsi içinde güzel, besli bir kazı kızartarak yollamış. Hoca tepsiyi almış, yola koyulmuş. Hava sıcak. Hoca yorulmuş ve bir subaşına oturmuş. Karşısında kızarmış kaz iştah açıcı manzarasile duruyor. Hoca yutkunmağa başlamış, karnı acıkmış. Kazın budundan bir parça koparark tadına bakmış. Olacak gibi değil. Bir lokma, bir lokma daha atınca kazın bir budunu tamamlamış. Hoca: «Aman, demiş, biraz daha oturursam, kaz gidecek.» Fırlamış, saraya gitmiş. Timur Nasrettin Hocayı ve hediyeyi görüp memnun olmuş. Hoş beşten sonra Timur tepsideki kaza dikkatlice bakınca bir budun olmadığını görmüş. Ve:

— Hocam, kazın öteki ayağı nerede?

Diye sormuş. Hoca:

— Sultanım bizim memleketin kazları tek ayaklıdır demiş ve sarayın bahçesinde güneşten uyuklayan, tek ayak üzerinde yorgunluk çıkaran havuz başındaki kazları göstermiş. O sırada birkaç çocuk ellerinde sopalarla kazları kovalamak ürkütmek için bunlara vurmağa başlamışlar. Kazlar gagalarını uzatarak etrafa kaçışırken öteki ayakları meydana çıkmış. Bunu gören Timurlenk bu defa:

— Hani Hocam sizin kazlar tek ayaklı idi, bu ne hal?

Deyince, Hoca biliyorsunuz hazırcevap, hemen karşılığını vermiş:

— Aman Sultanım, o sopaları sen de yesen değil iki ayaklı, dört ayaklı olursun.

Hazırlıklarımızı intizamla, programla yapmalıyız. Son günlerde sabahtan gece yarılarına kadar çalışarak başı yormağa, uykusuz kalmağa, sağlığı bozmağa lûzum yok. Tatilde tek ayak üstünde uyuyup, eylülde dört ayakla uçmağa kalkmamalı.

MERAKLI Bahsler

ŞEKER NEDEN YAPILIR?

Sütümüzü, çayımızı tatlılayan şeker, bir bitkinin suyudur. Pancar yedinizse bilirsiniz; suyu tatlıdır. Bu suyu şalgamdan ayırıp koyulaştırırlar ve dondururlar, şeker olur. Şeker bir de şeker kamışından çıkarılır. Yurdumuzda şeker kamışı çok yetişmediğinden bizim fabrikalar şekeri pancardan yaparlar.

ESKİLER ŞEKERİ BİLİR MİYDİ?

Şüphesiz ki, ilk insanlar pancardan veya kamıştan şeker çıkarmasını bilmezlerdi, yemişlerdeki tatlılıkla ağızlarını tatlarlardı. Fakat şeker kamışını ilk bulup bol bol yetiştirenlerin Hintliler olduğu anlaşılıyor. Ü, dört bin yıl önce Hindistanda başlıyan şekerçilik oradan Çine, Çinden de bütün dünyaya yayılmıştır.

PANCAR ŞEKERİNİ KIM BULDU?

İki yüz yı lönceye gelinceye kadar bütün dünya şeker kamışından çıkarılan şekeri yerdi. On sekizinci yüz yılda Margraff adında bir kimyacı pancar ve şalgamdan da şeker çıkarılabileceğini düşündü ve denemelere girişti. İyi sonuç aldı. Ondan sonra bütün Avrupada pancardan şeker çıkakarılmağa başlandı. Çünkü Avrupada şeker kamışı yetişmez.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

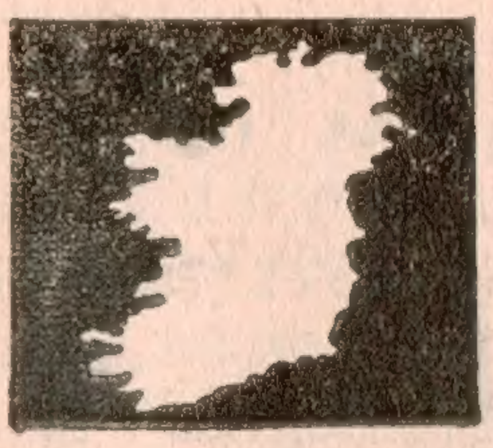

Bu ada ... hur adalarından biridir; ama ... ?

1 — İrlanda mı?
2 — İzlanda mı?
3 — Groenland mı?

... dır. Amma hangisi?

1 — Deniz hıyarı mı?
2 — Deniz kestanesi mi?
3 — Deniz yıldızı mı?

... yılanlardan biridir; amma hangisi?

1 — Kobra mı?
2 — Çıngıraklıyılan mı?
3 — Boğa yılanı mı?

2 EYLÛL (*)

Verince emrini dâhi Kumandan,
Kırılıp denize döküldü Yunan,
Gülsün Eskişehir, gülsün bu vatan:
Çığ gibi üstüne yürüyünce biz,
Kalmadı düşmandan ne eser, ne iz!...
Sararıp solmuşsun artık gonca gül,
Yırtıldı o yaşmak, o kapkara tül,
Selâm sana bizden ey «2 Eylül»!
Uçarken göklerde şanlı Ay - Yıldız,
Yerleri sarsarak oynuyor Gülkız!...
Siz de göğsünüzü gerin efeler!
Şahlanıp meydana girin efeler!
Bugünün hakkını verin efeler!
Sakarya misâli coşmalıdır Türk,
Zaferden zafere koşmalıdır Türk!...
Unutma bugünü ey genç arkadaş!
Tarihe şerefle geçti bu savaş,
Her şeyden üstündür bu toprak, bu taş:
Şehitler yurdudur, çiğnetme onu,
Unutma bir lâhza Türk olduğunu!

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

(x) *2 Eylül, Eskişehir'in kurtuluş günüdür. Sene : 1922...*

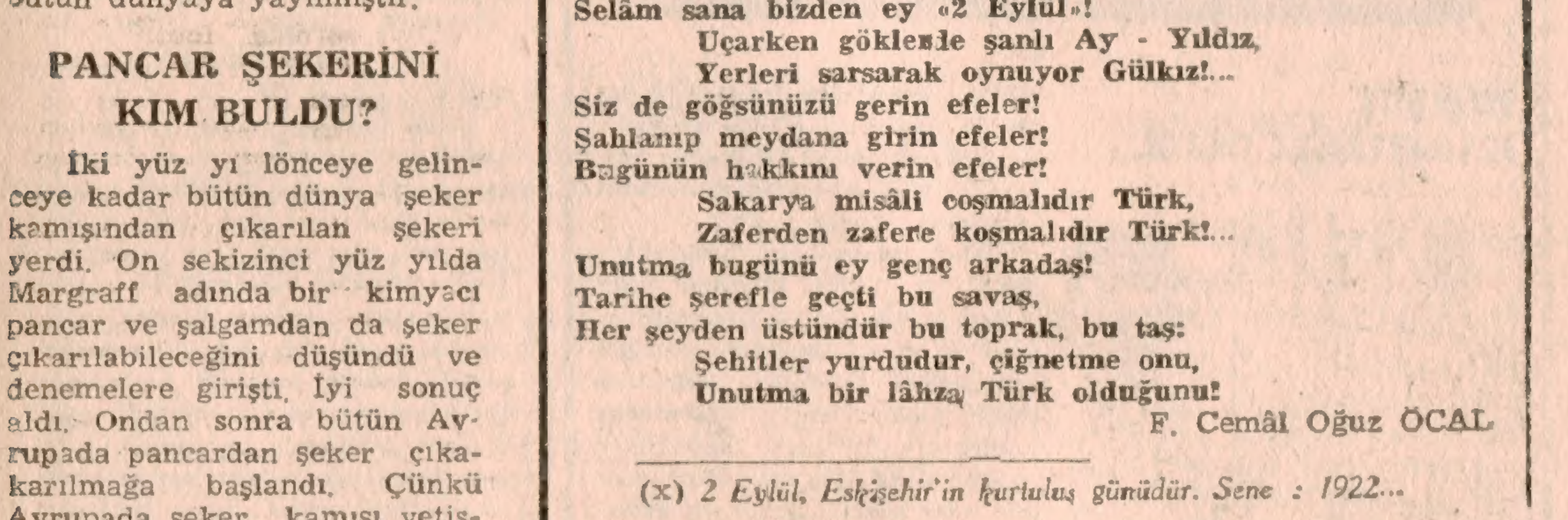

Kapaktaki resmin hikâyesi *İnanılması güç bir olay*

Tren üstünden geçti..

AŞAĞIDA OKUYACAGINIZ OLAY BİR HAYAL MAHSULÜ DEGİLDİR. FAKAT DOGRUSUNU SÖYLEMEK GEREKİRSE, İNSAN, BÖYLESİNE DHŞET VERİCİ HÄDİSELER KARŞISINDA IRKİLIP, ONA BİR TÜRLÜ İNANMAK İSTEMEZ.

Tökyüzü alabildiğine güzel tabiat alabildiğine çekiciydi o gün... İnsanın canı evde oturmak istemiyor, tabiat ana'nın kucağında yuvarlanarak, hayatın tadını çıkarmayı arzuluyordu... Bu arzu, bu duygular hemen hemen her aytaki insanlarda vardı...

Üç yaşındaki Francesco Bruno havanın güzelliğini yatak odasının camından farkedince, her zamankinden daha erken aşağıya indi. Sanki göremediği bir kuvvet O'nu kendisine doğru çekiyordu. Babası ile birlikte kahvaltı ettikten sonra, küçük oyuncak trenini alarak bahçeye fırladı.

Zaten babası evden gidince, annesi hemen işe dalar ve küçük Bruno'yu hayal ülkelerine sürükleyen oyuncakları ile başbaşa bırakırdı. Ona bahçeye çıkmak yasak değildi. Fakat bahçe kapısını aşacak olursa, kendisini başka ülkelerden gelecek canavarların çalacağı daima tekrarlanırdı! Üstelik bu canavarlar kaçırdıkları çocukları derhal öldürerek kanlarını içerlerdi! Tabii yeryüzünde ne böyle garip yaratıklar vardı, ne de o güne kadar kanı içilmiş çocuğa rastlanmıştı. Bruno'nun annesi ile babası bu masalı uydururlarken, hayattaki tek yavrularının biraz ötedeki demir yolu üzerine çıkmasını önlemeyi tasarlamışlar ve bunda da oldukça muvaffak olmuşlardı.

Lâkin demincekte söylediğimiz gibi, o gün havanın atmosferi bambaşka idi. Herşeyde bir başka çekicilik vardı. Bruno önce bir kaç defa etrafına bakındı. Sonra elindeki oyuncak treni gözden geçirdi. Daha sonra uzaklardan duyulan hakikî tren seslerine kulak verip yasakları çiğneyerek bahçenin dışına çıktı.

Kalbi heyecandan küt küt atıyordu.

Bu, O'nun yuvadan ilk uzaklaşışı, anne ve babasını ilk dinlemeyişi idi. Fakat az ilerideki tren rayları ne de güzel parlıyordu ya!... Ah, işte asıl oynanacak yer orasıydı... Bruno küçücük kafasında bir plân tasarlayarak rayların arasına girdi. Annesi nasıl olsa öğle yemeğinden evvel kendisini aramazdı. O zamana kadar ise O, burada istediği gibi oynama imkânını bulabilirdi.

Napoli ile Salwerno arasında işleyen tren, dehşet verici bir hızla, masum fakat büyüklerinin sözünü dinlemeyen çocuğa her an biraz daha yaklaşıyordu. Makinist bu düz yolun keyfini çıkarıyor, lokomotifini okşayarak sür'atini arttırıyordu.

Nihayet Bruno ile koskoca lokomotif ve onbeş vagon karşı karşıya geldiler. Çocuk gördüğü manzaranın dehşetinden ne yapacağını şaşırmış ve olduğu yerde donup kalmıştı. Kendi minik trenini elinde tutarak hayatını tehdit eden bu canavara sabit nazarlarla bakıyor, fakat hiç kıpırdamıyordu. Ölümü henüz tanımadığı, insanı hayattan uzaklaştıran bu acı kelimenin arkasında nelerin gizli olduğunu bilmediği için olacak, rayların arasında, iki dizi üzerinde biraz doğrulur gi-

KISSADAN HİSSE

HERŞEY KARŞILIKLI OLUR.

Fakir bir talebe, ayni sınıfta beraber okudukları, zengin bir arkadaşından bir günlüğüne bir kitap istedi. Bu kitaba, ertesi gün hazırlayacağı vazife için çok ihtiyacı vardı. Fakat zengin çocuk, kitabını başkaların vermekten hiç hoşlanmadığı için, «Kusura bakma kardeşim, ben kitaplarımı başkasına veremem,» diyerek, arkadaşını atlattı. «Eğer bu kitaba ihtiyacın olursa, bizim eve gel. Orada bakarsın.» Fakir talebe, bu sözler üzerine hiç sesini çıkarmadı. Arkadaşının evine de gitmedi. Zira bakacağı şeylerin öyle birkaç saat içinde tamamlanmasına imkân yoktu.

Gel zaman, git zaman, bir gün, fakir talebe, kendisine kitap vermeyen zengin arkadaşının evinin önünden geçerken, çocuğun pencereden kendisine seslenmesi çocuk hemen ona: «Şu sobayı yakmasını bir türlü beceremiyorum,» dedi. «Acaba bana yardım eder misin? Belki sen üflersen, soba yanar da, ben de biraz üzerine, o tarafa yöneldi. Zengin ısınırım. Zira hava çok soğuk.»

Onun bu sözleri üzerine, bundan bir müddet evvel, arkadaşının kendisine yaptığı muameleyi unutmamış olan fakir talebe, gayet nazik bir şekilde; «Kusura bakma,» dedi. «Nefesimi başkasına veremem. Eğer ona hakikaten ihtiyacın varsa, sobanı al bizim eve gel. O zaman nefesimden istediğin kadar faydalanabilirsin!»

Dünyada herşey karşılıklıdır. Birine iyilik ederseniz iyilik, fenalık ederseniz fenalık bulursunuz.

bi oldu. Makinist Onu şu anda görebilse bile artık zaten birşey yapamazdı. Lâkin bu doğrulma da uzun sürmedi. Lokomotifin soluması. Bruno'ya ninesinin masallarda anlattığı devlerin solumasını hatırlattı.

Sonra tarif edilmez bir gürültü oldu. Hem de kolay kolay bitmeyen, monoton bir gürültüydü bu. Bruno'nun gözleri gâh kararıyor, gâh aydınlanıyordu. Bir takım tekerlekler görür gibi oluyordu. Bu ağır hareketlere dayanamıyarak gözlerini yumdu ve acı acı:

— «Anne! Anne!» diye bağırarak ağlamağa başladı.

Gözlerini açtığı zaman ortalıkta hiçbir şey yoktu. Yalnız kulaklarında bir tren sesi ve devamlı «tik - trik - tik - trik» ler doluydu. Elbisesi tanınmıyacak hale gelmişti. Oyuncak treni halâ elinde duruyordu. Bu bir mucizeydi. Kurtulmuştu Bruno.

Yere yattığı ve İtalya'daki lokomotif'lerin ön trafları da yüksek olduğu için hayatını kurtarabilmişti çocuk. Ama bu olay Almanya'da veya Türkiye'de cereyan etseydi, yavrunun kemikleri bile tanınmaz hâle gelirdi!...

Bruno, Tanrı'dan özür dileyerek eve doğru giderken, olayın dehşeti içinde ağlamasına devam ediyor ve büyüklerinin kendisini niçin bahçeden dışarı çıkarmadıklarını biraz olsun anlıyordu!...

BİLGİ KÖŞESİ

BİTKİLER CANLI MIDIR?

— Bununla beraber, bir düğümüz çiçekler, ağaçlar, otlar, hep birer canlı varlıktır ve birçok bakımlardan onlar da hayvana benzerler. Onun için, canlı varlık dediğimiz zaman sadece insanları, hayvanları, böcekleri değil, ağaç, sebze, çiçek gibi bitkileri da anlamak yanlış olmaz.

BİTKİ HAYVANDAN NASIL AYRILIR?

— Bununla beraber, bir bitki ile bir hayvan arasında ayrılıklar da vardır. Meselâ, bir hayvan birçok çeşit yiyecek istediği halde, bitki yalnız toprakta bulduğu ile geçinir ve bunu güneşin ışığı ile birleştirerek kendisine besin yapar. Sonra, hayvanların çoğu yürür, bir yerden bir yere gider, konuşur, görür; bitki bu bakımdan zavallıdır.

⁂

BİTKİLER NASIL AYRILIR?

— Yeryüzünde sayısı binleri aşan türlü çeşit bitki vardır. Fakat bunların arasında birbirlerine benziyenler de çoktur. Onun için, bitkiler soy soy, sınıf sınıf ayrılır. İlk önce yapılan en köklü bölüm şudur : 1) Çiçekli bitkiler, 2) Çiçeksiz bitkiler. Çünkü kimi bitkinin çiçeği vardır, kimisinin de yoktur.

⁂

HAYVANLAR NASIL AYRILIR?

— Bitkiler gibi hayvanların da türlü çeşidi vardır ve birçokları birbirlerine benzerler. Hayvanlar arasında en köklü ayırtıcı olarak ta kiminin bel kemiği vardır, kiminin yoktur. Onun için, yeryüzündeki hayvanların hepsini ilk önce ikiye ayırırlar: 1) Omurgalı hayvanlar, 2) Omurgasız hayvanlar.

⁂

INSAN DA HAYVAN MIDIR?

— Konuşma dilinde «hayvan» deyince biz insandan gayri yürüyen, konuşan, uçan canlı varlıkları anlarız. Halbuki, bilim dilinde, insan da bir hayvandır. Çünkü o da birçok bakımlardan hayvanlardan ayırtsızdır ve yaradılış bakımından memeli hayvanlar sınıfına girer. Hattâ insanın maymundan üretiğini söyliyenler bile var!

TARİH YAPRAKLARI

KÖSEM SULTANIN ÖLDÜRÜLMESİ

I. Ahmed'in karısı olan Kösem Sultan oğullarının zamanında saraydan koskoca Osmanlı İmparatorluğunu idare etmişti. Torunu olan 4. Mehmet zamanında da saltanat sürmek istedi. 4. Mehmed'in anası olan Turhan Sultanı saraydan uzaklaştırma ve torununu zehirlemek için hazırlık yaptı. Bu hareketi duyuldu ve Turhan Sultanın adamları, dairesine baskın yaparak 2 Eylül 1651'de kendisini boğdular.

İSTONİ - BELGRAD'IN FETHİ

Kanunî Sultan Süleyman'ın kumandasındaki Türk ordusu 4 Eylül 1543'te, 15 gün süren şiddetli bir savaştan sonra İstoni - Belgrad şehri zaptedilmişti. Macarlar bu savaşta kahramanlıklar gösterdiler. Macar komutanı yenildikten sonra Kanunî'nin elini öptü.

SİVAS KONGRESİ

Rahmetli Atatürk Erzurum Kongresinden sonra 4 Eylülde Sivas Kongresini açmış ve bu kongrede Kurtulus Savaşının temellerini atmış ve Anadolu ve Rumeli Müdafaayı Hukuk Cemiyeti'ni kurmuştu.

KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN'IN ÖLÜMÜ

6 Eylül 1566'da 46 yıla yakın Osmanlı İmparatorluğunun hükûmdarlığını yapmış olan Kanunî Sultan Süleyman, savaş meydanında ölmüştü. Kanunî, Osmanlı İmparatorluğunu en haşmetli dereceye ulaştırmış, dünyaya hükmetmiş, en uzun saltanat sürmüş hükûmdardır.

Maziden istikbale Doludizgin..

TARİHTE ŞAN VEREN TÜRK

Barbaros Hayrettin

Sene 1462... Midilli adası Fatih Sultan Mehmet tarafından alınmıştı. Adaya bir miktar asker bırakıldı. Bunlar arasında Eceovalı Yakup adında bir sipahi vardı. Yakup burada evlendi. Dört oğlu oldu: İshak, Oruç, Hızır İlyas.

Kıyılarında Köpüklü Akdeniz sularının durmaksızın çırpındığı bir ada olan Midilli'de seneler geçti... İhtiyarlıya Yakup bir gün, artık yaşları kendi başlarına iş görmeye yeter saydığı dört oğlunu topladı. Onlara söyle dedi:

— Evlâdlarım, artık büyüdünüz. Bugüne kadar sizi besledim. İhtiyarladım, ölümüm yakındır. Ölmeden önce herbirinizin hangi ise sarılacağınızı öğrenmek isterim. Şimdi bana söyleyin, ne yapmak istiyorsunuz?

Büyükleri olan İshak:

— Ben, dedi, yanımızda kalmak ve toprağı verimli olan Midilli'de toprak işlerile uğraşmak isterim.

Oruç, düşünceli idi. Babası ona da sordu:

— Düşünecek zaman değil, yapmak istediğini bilmek istiyorum.

Oruç hâlâ düşünüyordu. Nihayet o da söze başladı:

— Babacığım, dedi. Ben denizden çok hoşlanıyorum. Ben denizci olacağım.

Oruç'un bu sözleri Yakup'un yüzünü güldürmüştü:

— Ben de denizi severim, dedi. Keşke ihtiyar olmasaydım; gücüm kuvvetim olsaydı da, hep beraber denize açılsaydık. Fakat bunu yapamıyacak kadar halsizim. Senin denize açıldığını görerek, dönüşünü tatlı hülyalarla düşünerek teselli bulacağım.

Aradan tekrar uzun seneler geçti. Akdenizde bir Türk korsanı büyük bir ün salmıştı. Adını işitenler tiril tiril titriyorlardı. Akdenizde yelken açan denizcilerin en büyük korkusu hava, fırtına, kasırga değil, sadece bir Türk, adı: Barbaros.

Büyük Türk amirali Barbaros Hayrettin Paşa'nın asıl adı Hızır'dır. Barbaros adını ona Avrupalılar, yani düşmanları takmıştır. Buna sebep de ağabeysi Baba Oruç'un isminin yanlış telâffuzudur.

Şeref meydanında can veren ağabeyinin ve iki kardeşinin öcünü almak Hızır'a nasip olacaktır. İşte Hızır bu intikam hırsıyla Alman İmparatorunun Akdenizdeki donanmasını yenerek Tunus ve Cezayir kalelerinin bir çoğunu aldı.

1533 senesinde Osmanlı İmparatoru Kanunî Sultan Süleyman onu (Kaptan paşa) büyük amiralliğe tayin etti. Bu suretle Osmanlı donanması Barbaros'un kumandasına girmis oluyordu. Barbaros daha da kuvvetlenen donanması ile durmaksızın zaferler kazandı. Nihayet, Avrupanın güvendiği en büyük denizci Venedikli Amiral Andrea Dorya ile yaptığı Preveze Deniz Savaşında düşmanı hezimete uğratarak Akdenizi büyük bir Türk gölü haline sokmuştur.

O sıralarda Barbaros kelimesi «Akdenizin sahibi Türk» mânasına geliyor gibi idi.

RUHUN ŞÂD OLSUN YÜCE AMİRALI...

Ali Cülmüt SOYCAN

MUSİKİ BİLGİLERİ

HACI ARİF BEY KİMDİR?

Alaturka dediğimiz Türk fasıl musikisinin en kıymetli simalarından biri de merhum Hacı Arif Beydir. Musikiye olan istidadı sebebile genç yaşında saray muzikasına girmiş, sesinin güzelliği sayesinde, Abdülaziz devrinde saray baş müzisyenliğine kadar yükselmiştir. Padişah ikinci Hamit zamanında da saray muzikasında hocalık etmiştir. Bütün bu istidadına rağmen nota bilmediği rivayet edilir. Bestelerini kendi söylemek suretile notalarını yazdırırmış. Kendine has çeşnide fevkalâde güzel eserleri vardır.

Hacı Arif Bey, Bekir Efendi isimli bir zâtın oğludur. Eyüpte doğmuştur. (1831 - 1884) yılları arasında İstanbulda yaşamıştır.

OPERET NEDİR?...

Müzikli sahne temsilleri içinde en sevilen hareketlerden biride Operet'tir. Operetler konuları hafif, müzikli piyeslerdir. Müziğide şen, kıvrak dans melodileri ve şarkılardan meydana gelir. Operette sözler tiyatrounun aksine olarak bâzen karşılıklı şarkılar şeklinde bazen de, tiyatro gibi konuşmalar halinde olur. Bir operette müzik esastır. Dans ve koro bir operetin içinde bulunması lâzım gelen hareketlerdir. Memleketimizde ilk operet temsili, bundan yüzyirmi yıl evveldir. Bunlar İtalyan operetleridir. Sarayda temsil edilmiştir. İlk Türk operetlerinin memleketimizde temsili de, doksanbeş yıl evveline varır.

Nuri Sami KORAL

Yıldırım Kaptan

EMBER İŞ BAŞINDA

SUNİ PEYK'TE BİR CASUS TARAFINDAN VURULAN TEĞMEN DEVLİN NIŞANLISINA BİR SIR VERİYOR.

PEKİ DEVLİN GÖKADAMININ ELINDEN ALDIĞIN HABER BANDININ SENDE OLDUĞUNU NİÇİN BABAMLA YILDIRIM KAPTAN'A SÖYLEMEDİN?

67

ONLARIN YANINDA BULUNAN BİNBAŞI OROSET'İN BUNU DUYMASINI İSTEMEDİM.

NİYE? O, SUNİ PEYK'TEKİ EMNİYET KUVVETLERİ SEFİ DEĞİL Mİ?

AH ŞU YATAKTAN BİR KALKABİLSEM!...

DEVLİN, YAPMA LÜTFEN!

O HALDE BENİM İŞİMİ SENİN YAPMAM İCAP EDİYOR...

GİT O HABER BANDINI SAKLADIĞIM YERDEN AL VE YILDIRIM KAPTAN'A VER!

O TELSİZ ODASINDAKİ DÖĞÜŞ SIRASINDA ADAMIN ELİNDEN HABER BANDINI ALMIŞTIM.

O SIRADA .TABANCASİYLE BENİ VURDU. BANDI ELIMDEN ALACAĞI SIRADA NÖBETÇİLERİ GÖRDÜ. ALAMADAN KAÇTI.

BURADA KENDİME GELDİĞİM ZAMAN, KARŞIMDA BİNBAŞI DROSET'İ BULDUM. İLK IŞI BANDIN NE OLDUĞUNU SORMAK OLDU.

O BENDE BAND OLDUĞUNU NEREDEN BİLİYOR?

BELKİ BAYGINLIĞIN SIRASINDA SAYIKLAMIŞSINDIR.

OLAMAZ. SİZİN YANINIZDA BİR ŞEY BİLMİYORMUŞ GİBİ DAVRANDI..

BENDE BAND OLDUĞUNU YALNIZ BENİ VURAN BİLEBİLİR.

DEVLİN'E GÖRE BİNBAŞI DROSET, SUNİ PEYK'TE BULUNAN BİR CASUSTUR.

O HABER BANDI CEKETİMİN CEBİNDE EMBER!

ÜZÜLME SEVGİLİM BANDI BULUP YILDIRIM KAPTAN'A GÖTÜRECEĞİM.

GENERALİN ODASINDA

RAPORUMU DİNLEDİNİZ. ŞİMDİ MÜSAADENİZLE YARIM KALAN BİR İŞİMİ BİTİRMEĞE GİDECEĞİM.

SUNİ PEYK'İN BAŞKA BİR TARAFINDA...

GÖKYÜZÜNE MI ÇIKIYORSUNUZ BİNBAŞI DROSET?

ŞÖYLE BİR DOLAŞIP DÖNECEĞİM.

GÖKYÜZÜ LEVAZIM DEPOSU

EMBER İŞ BAŞINDA...

ŞU BANDI BİR ELE GEÇİRSEM..

STORAGE LOCKER G-4

STORAGE LOCKER G-4

DEVLİN'İN ELBİSESİ ŞU DOLAPLARDAN BİRİNDE OLACAK..

BAND'DA CEKETİNİN İÇ CEBİNDE OLMALI..

GELECEK SAYIDA "EMBER TEHLİKEDE,,

Deniz Kurdu

BİZİMKİLERİN GEMİSİ FOK BALIKLARININ SÜRÜ HALİNDE BULUNDUKLARI SULARA GİRİNCE AMANSIZ BİR FOK BALIĞI AVI BAŞLADI

BİRKAÇ GÜN İÇİNDE GEMİNİN GÜVERTESİ AVLANAN FOK BALIKLARIYLA DOLMUŞTU.

O KADAR Kİ GEMİ ADETA RENK DEĞİŞTİRMİŞ ŞİM ŞİYAH KESİLMİŞTİ...

HAYALET'İN ALTI BALIKÇI KAYIĞI DENİZE YAYILMIŞ DURMADAN FOK BALIĞI AVLIYORDU...

O GÜNLERDEN BİR SABAH KAYIKLAR DENİZDE İKEN.

BU FIRTINADAN DA HAKORKUNÇ TAYFUNÇIKIÇAĞA BENZER...

FIRTINA ÇIKACAK GALİBA KAPTAN... KAYIKLARA HABER VERSEK Mİ

BİRAZ SONRA HAKİKATEN KORKUNÇ BİR FIRTINA KOPTU. BALIKÇI KAYIKLARI SULARIN SALDIRISINA DAYANAMAYIP DEVRİLDİLER. GÜÇLÜKLE BU KAYIKLARDAN İKİSİYLE TAYFALARI KURTARILDI...

BİRKAÇ SAAT SONRA BİR BOŞ KAYIK DAHA BULUNDU. İÇİNDEKİLER BOĞULMUŞTU KAPTAN BU KAYIĞINDA GÜVERTEYE ALINMASINI SÖYLEDİ.

KAYIĞIMI GÖZ GÖRE GÖRE PARÇALATAMAM, O BENİM İÇİN HERŞEYDEN KIYMETLİ..

KAYIK GEMİYE ALINIRKEN BİR GEMİCİ BOĞULMUŞ BİR KAÇIDA YARALANMIŞTI.

KAPTAN YARALILAR VAR. BİRİNİN PARMAKLARI. BİR BAŞKASININ KABURGALARI KIRILMIŞ...

BIRAK BUNLARI İŞİMİZE BAKALIM ARKADAŞLAR ONLARIN YARASINI NASIL OLSA SARARLAR...

DÖRT GÜNLÜK BİR YOLCULUKTAN SONRA BİRKAÇ BALIKÇI GEMİSİNE RASTLANDI. ONLAR DA BİRKAÇ GEMİCİ VE İKİ SANDAL KURTARMIŞLARDI. BUNLARDA GEMİYE ALINDI BÖYLECE "HAYALET"İN KAYBI DAHA DA AZALMIŞTI....

ZAMAN GEÇTİKÇE VAN VEYDEN GAYET İYİ BİR DENİZCİ OLMUŞ TU. GEMİYİ TEK BAŞINA İDA RE ETMEGE BAŞLAMIŞTI..

BİRGÜN VAN WEYDEN DÜMENDE İKEN YA NINA KAPTANDAN FENA HALDE NEFRET EDENLERDEN BİRİ YAKLAŞTI..

YOKOHAMA DAN 500 MİL UZAKTAYIZ

BAY. VAN WEYDEN ŞİMDİ ACABA NE RELERDEYİZ. YOKOHAMAYA NE KADAR VAR?

O GECE VEYDEN'DEN BİLGİ ALAN GEMİCİYLE ARKADAŞI CON SON BİR BALIKCI KAYIĞI İLE JAPON YA SAHİLLERİNE VARMAK ÜZERE "HA YALETTEN KAÇTILAR

TABİİ KURTLAR SEN ORAYA VAR MADAN BİZİ YA KALAMAZ İSE...

YOKAHAMAYA VA RIRSAK BİR GE Mİ İLE MEMLEKE TE DÖNERİZ

İKİ GEMİCİ NİN KAÇMA SI KURT LAR SEN'İ MUTHİŞ KIZDIRMIŞTI. ONLARI YAKA LAMAK İÇİN DİREĞE DEVAM LI GÖZCÜLER KOYMUŞTU

ONLARI MUTLA KA BULUP CE ZALANDIRMAM LAZIM..

GÖZCÜCER GÜNLERCE BOŞUNA UFKU GÖZLE DİLER. FAKAT ÜÇÜNCÜ GÜN..

İSKELEDE BİR KAYIK VAR

HAYALET UFUKTA NOKTA GİBİ GÖRÜNEN KAYIĞA DOĞRU İLERLEDİ.

BÜTÜN TAYFALAR HEYECAN VE MERAKLA KÜPEŞTEYE TOPLANDI.

İKİ KİŞİ KAYBETTİK Dİ..

EVET İKİYE BEŞ ALDIK!

ONLAR BİZDEN HOŞLANMIYACAKLAR..

BUNLAR BİZDEN KAÇAN LAR DEĞİL.

KAPTAN KAYIKTA BEŞ K.Sİ VAR!..

GELEN YELKENLİ DE BİR DE KADIN VAR. GÖRÜYORSUNUZ DEĞİL Mİ?.

ARKASI VAR.

Bir iddia Yüzünden 2 dalgıç 48 saat Denizin Dibinde Satranç Oynadı!..

Amerikalı iki dalgıç, bin dolar bahse tutuşarak, satranç tahtalarını yüklendikleri gibi denizin dibine daldılar. Kendilerine bir yer seçip sandalyelerini yerleştirdiler. Oyun tahtasını çıkardılar ve sabık İngiliz Başvekili Çörçil'in hayatında en iyi oynadığı ve en çok sevdiği oyuna daldılar... Fakat az kalsın bu hareketleri hayatlarına mal oluyordu... Niçin mi? Bu sualin cevabını bu yazıda bulacaksınız...

BUGÜN artık en kolay şeylerden biri de denize dalmak, özel fenerlerle bu garip ülkeyi ziyaret edip birtakım araştırmalar yaparak öğünmektir. Âlim adamları, bu gidişle, ilerle şayet dünyada ev yapılabilecek yer kalmazsa, insanların özel âletleri sayesinde denizaltında inşa edecekleri meskenlerde rahatça yaşayabilecekllerini söylemektedirler. Hattâ atomla aydınlandırılıp, havalandırılacak bu gibi denizaltı evlerinde hayatın, yeryüzündekinden çok daha sıhhî olacağını iddia edenler bile vardır. Mamafih, biz yine herşeye rağmen dünyamızda yaşamağa bakalım.

Bundan tam bir ay on gün evvel, Amerikalı Robert ve Tom adlı iki dalgıç, bin dolar bahse tutuşmuşlar: Denizin dibine inecekler, fenerlerini bir yere asacaklar, götürdükleri satranç takımı ile 48 saat hiç durmadan ve su yüzüne çıkmadan oyun oynıyacaklar. Kim pes eder, yahut 48 saat sonra kimin puanı az olursa, o yukarı çıkar çıkmaz bin doları arkadaşına verecek.

Bu garip ve tehlikeli iddia, hemen hemen bütün Amerikan gazetelerini günlerce meşgul etti. Dalgıçların boy boy resimleri çekildi, hayatları hakkında bir hayli geniş malûmat verildi. Halk heyecanla, bunların denize inecekleri günü bekledi...

Nihayet 30 Ağustos gelip çattı.

Biliyorsunuz, satranç, kumar olarak oynanmadığı zaman en faydalı oyunlardan biridir. İnsanın zekâsını biler, sabrını arttırır, kuvvetli ve sağlam plânlar hazırlamasını kolaylaştırır.

Eveet... Bizim iki kafadar, binlerce meraklının bakışları arasında, sırtlarına yerleştirdikleri modern oksijen tüpleri ve dalgıç kıyafetleri ile belirli saatte denize daldılar. Onlar bu işe alışık olduklarından, yukarıdaki insanlar kadar heyecanlanmıyorlardı.

Dibe iner inmez, önce fenerlerini asacak bir yer arayıp bulduılar. Sonra sandalyelerini ve oyun tahtasını yerleştirdiler, daha sonra saatlerine bakıp, oyuna başladılar.

Etraflarından duramadan irili ufaklı balıklar geçiyor, onları itip kakıyorlar, fakat bizimkiler hiç istiflerini bozmadan oyunlarına evlerindeymiş gibi devam ediyorlardı. İyi düşünmenin yolunu açan satranç oyunu, öyle kolay kolay bitmez. Oyun için her hareketi uzun boylu hesaplıyorlar, gözleriyle birbirlerini alaya alıyorlar, arada bir de saatlerine bakıyorlardı.

İlk beş saat hiç yorulmadan geçti. İkinci beş saat ise, biraz hırpaladı ikisini de. Hattâ içlerinden, acaba dışardakiler şimdi ne yapıyorlar? Falan gibi birtakım oyun dışı meselelerle meşgul olmaya başladılar. Onbeşinci saat bittiği zaman, ikisinin de puanları ayniydi. Belki biraz dinlenmek istiyorlardı ama, anlaşmalarında bu yoktu. Çaresiz devam edeceklerdi.

Oynadılar, oynadılar, oynadılar...

Fakat ne gariptir, bu sefer de saat hiç geçmek bilmedi. Başlangıçta yelkovanla akrep yarış ederken, şimdi oldukları yerde duruyorlardı sanki... Peki ama ne yapacaklardı? Hiçbiri fedakârlık etmek istemiyordu. Boru mu bu, işin ucunda bin dolar vardı. Bin dolar, bugün Türk parası olarak onbin lira ederdi. Biraz gayret, biraz sabır, 48 saat içinde onbin lira! Fena mıydı bu rakam?

Bir ara, oyundaki bazı meseleler yüzünden kapışır gibi oldular. Denizin basıncı, ikisini de sersem etmişti. 34'üncü saat bittiği zaman, oturdukları yerde hem uykusuzluktan hem açlıktan, hem de asap bozukluğundan sallanıyorlardı. Hay Allah kahretsin! Ne vardı böyle garip bir bahse girecek...

Lâkin inat ettiler. 40'ıncı saat oldu, 45'inci saat oldu. 46'ncı saat oldu... Yine puan puana idiler. Bir saatları kalmıştı. Heyecanları uykularını dağıtmış, yorgunluklarını unutturmuştu. Yalnız oksijen tüplerinden artık çok az hava geliyordu. Esasen tüplerdeki oksijen miktarı 50 saatlıktı. Aradaki sızıntılar, bu müddeti indirmiş olabilirdi.

Son oyunun, son saniyelerinde, hâlâ birbirlerini yenememişlerdi. Zorlukla nefes alıyorlar ve karşılıklı olarak birbirlerinin ıstırap çektiklerini görüyorlardı. Saatlarine baktılar. Ooooh! Tam 48 saattir oynuyorlardı. Fakat ne yazık ki yenişememişlerdi.

Ondan sonrasını hatırlamıyorlar... Oldukları yere ayni anda düşüp kalmışlar. Onları merak eden arkadaşları dibe inip vaktinde yetişmeselermiş, bir hiç uğruna, yahut para hırsı uğruna ölüp gideceklermiş ikisi de...

KÖYE GELEN YABANCI

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Bu adam iğrenç kirli bir insandı. Ustelik kaşları çatık, keyfi kaçmış, aksi ve terbiyesizdi.

Omer birşey söyelemeden adım attı. Fakat adam eliyle onun göğsüne dayandı:

— Efendi burası it ahırı değil. kımın nesi oluyorsun sen?

Omer kolay kolay kızan bir genç değildi. Fakat birden tepesi attı. Adamın omuzundan şiddetle itti. Yürüdü, arkasına bakmadan taşlığı geçerek merdivenleri çıkmağa başladı. Arkasından bir küfür işitti. Dönüp bakmadı. Doğru üst kattaki odaya çıktı.

Garip şey. Kendi odasında pis bir koku vardı. Kirli, lekeli erkek elbiseleri öteye beriye atılmıştı. Kendi yatağının yerinde jundur bir yatak ve yerde kokulu, pis ayakkabılar duruyordu.

Ne bavulu, ne çalışma masası, ne de elbise dolabı ve karyolası var. Kitapları bile ortada yok.

Ispirto, ayak, kirli çamaşır kokan bu odada duramadı. Sofaya çıktı. Karşı odanın kapısını açtı. Şaşırdı. Orada yarı çıplak bir hizmetçi yatıyordu.

Bir kapı daha açtı. Orada da bir hizmetçi.

Dördüncü odanın kapısını açmadı artık. Merdivenleri indi. Ikinci katın salonunda bir koltuğa oturdu.

Yerlerde basılıp söndürülmüş sigaralar, devrilmiş koltuklar, bira, likör, şampanya şişeleri, kırılmış kristal tabaklar, ezilmiş çiçekler, bir yerde bir kadın çorabı, ötede kopmuş bir perde.

Omer düşündü:

— Herhalde bunlar bu akşam olmamış. Ben saat dokuz buçuğa kadar kapıdaydım. Birkaç gün evvelden kalma süprüntü.

Karnı açtı. Otelde iyi uyumamıştı. Nisbeten temiz kalmış bir koltuğa yerleşmişti. Yarım saat kadar bekledi. Dışarda bir ayak sesi oldu. Salonun kapısından babası girdi. Pantalonunu ayağına geçirmiş, boyunbağısını bağlıyarak doğruca aynanın karşısına gitti.

Babasının elindeki bu boyunbağı Omer'in Avrupa'dan getirdiği ve bavulunda bıraktığı boyunbağı idi.

Babası saçları karmakarışık, gözleri şiş, daha sarhoşluktan iyice ayılmamış bir haldeydi. Aynanın içinden Omeri gördü. Birden döndü. Omer gülümsemeğe gayret ederek ayağa kalktı.

Cevdet Bey şaşaladı. Yüzü hiç gülmeden:

— Sen mi geldin? dedi.

— Evet baba.

İşte bu kadar. Babası döndü ve gitti. Ömer içinden:

— Bu nasıl baba? diyordu. Bir seneye yakın görüşmüyoruz. Hatır sormağa vakit bile bırakmıyor.

Zaten bütün çocukluğu ve gençliği boyunca bu adamın kendisiyle meşgul olduğunu, baba olup da birgün yanına aldığını, elini sürdüğünü bilmiyordu. Evet, babasının elinin eline veya elbisesine deydiğini bilmezdi. Daima uzakta kalır, hatta bayramlarda bile el öptürmez, bunu sağlığa aykırı bulurdu. Yalnız Avrupadan geldiği zaman işte topu topu bir kere elini sıkmıştı.

Babası böyle de annesi-ondan başka türlü mü? Bir kere kucağına aldığı var mıydı? Ama dayağa gelince, eline ne geçerse onunla az dövmemişti.

Bütün hayatı büyükbabasının yanında geçen Omer Anadoluya gidişini hatırladı. Kendisini bir selâmetliyen olmamıştı.

On, onbeş dakika sonra annesi salon girdi.

— Ooooo, hoş geldiniz Omer Bey.

— Hoş bulduk anneciğim.

Omer nazik bir gençti. Kendisini ne öpen, ne el uzatan annesine gülümsüyordu. Kadın yarı çıplak bir halde, arkasına bir örtü almış, boyaları akmış, saçı başı karışık, göz kapakları şiş, uzakça bir koltuğa kendisini atmış ve hemen bir sigara yakmıştı.

— E, ne var ne yok baka-

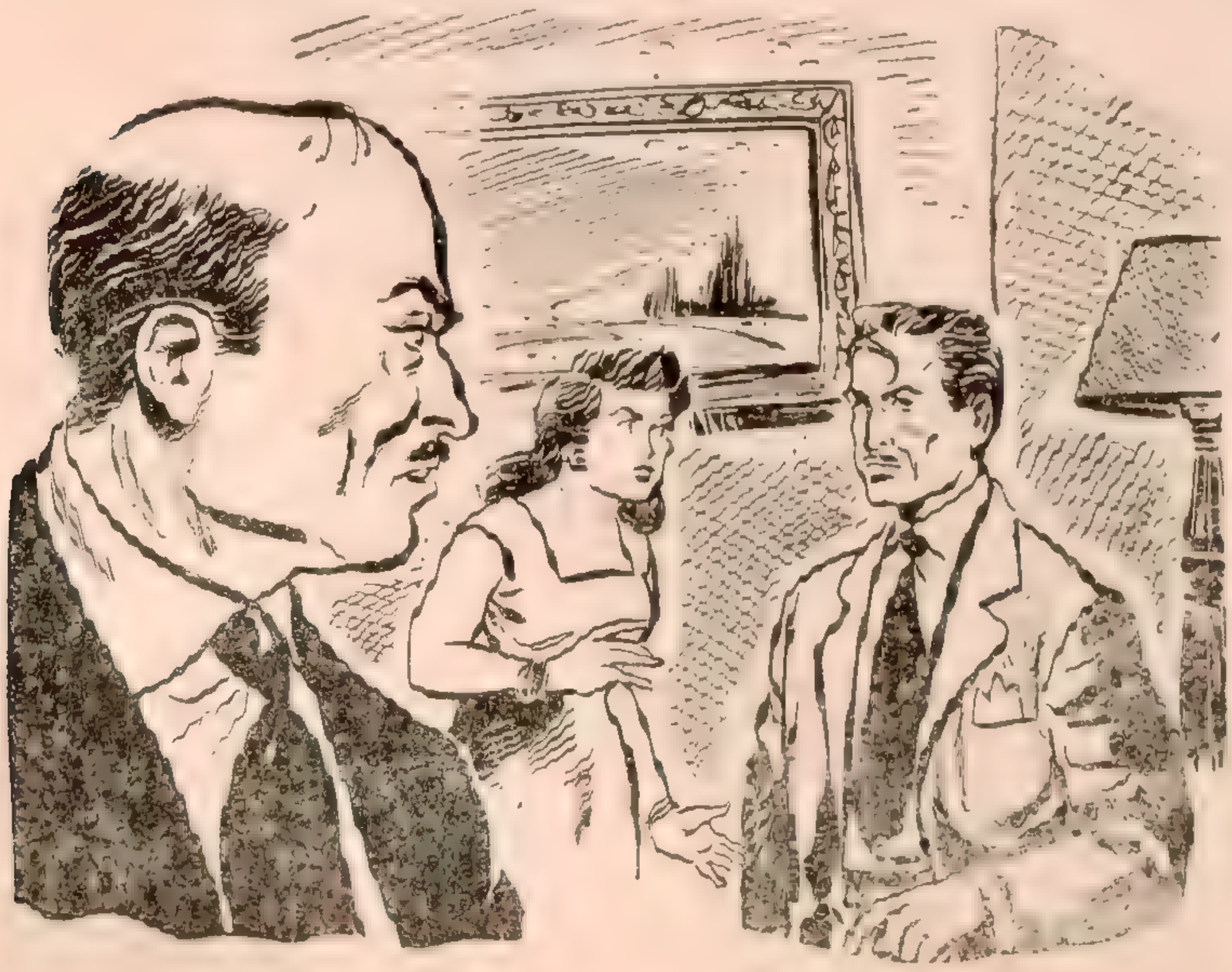

— Hangi uçuruma gidiyor muşuz bakalım?

lım. Ne zaman geldin?

— Akşam gelmiştim, fakat apartımanda kimseyi bulamadım.

— Kadri Efendi evdeydi.

— Çok bekledim. Kapı açılmadı. Otelde kalmağa mecbur oldum.

— Geleceğinden haberimiz yoktu.

Cevdet Bey bu sırada salona girdi. Boyunbağını değiştirmişti. Suratı asıktı. O da bir koltuga kuruldu. Hemen karısına:

— Söyledin mi? dedi.

Annesi ona gizli bir işaret yaptı:

— Herşeyin bir sırası var.

— Biliyorsun vaziyet nazik.

— Sen bana bırak bu işi.

— Iyi ya.

Acaba neden bahsediyorlardı?

Omer bu iki insanın anası ve babası olduklarına inanamıyacağı geliyordu. Sustukları zaman Omer:

— Anneciğim, dedi. Benim odamı kaldırmışsınız.

Kadın aksi aksi:

— Evet, dedi. Görgülü insanların evinde üst katlarda ancak nizmetçiler yatar.

— Belki ama, o kat hatıralı bir yerdi. Ben çok alışmıştım.

— Ne hatırası. Böyle küflenmiş düşünceleri bırak. Sözde Avrupa gördün. Biraz incelmelisin.

Cevdet Bey:

— Bir atasözü vardır, dedi. «Eşşek kâbeye gitmekle hacı olur mu?»

Omer başını babasına çevirdi. O zamana kadar hiç bir söze itiraz etmemiş, daima saygı ve terbiye göstermişti. Rengi kızardı:

— Çok garip, dedi. Beni eşek yerine mi koyuyorsunuz?

Babası kaşlarını çattı:

— Temsilde hata olmaz, derler. Sen itiyatlarını değiştirmedin de onun için söylüyorum.

— Baba, ben medeniyetin, insanlığın, hatta sosyetenin ne olduğunu en az sizin kadar bilirim. Ama sizin gibi ipin ucunu kaçırmış değilim. Görüyorum ki siz annem de siz de, kardeşim de adamakıllı sapıtmışsınız. Allah sonunuzu hayır etsin. Hangi uçuruma doğru gittiğinizi görüyorum.

Babası haykırdı:

— Hangi uçuruma gidiyormuşuz bakalım?

— Sefalete, şerefsizliğe.

— Sen bunu bana mı söylyyorsun?

Annesi araya girdi:

— Cevdet, bırak şimdi münakaşayı. Kendi işimize bakalım. Bana bak Omer. Sana kapının yanındaki odayı verdik

— Yani kapıcı odasını anne.

— Canım zaten bu apartımanda kalacak değiliz. Bir kere çok büyük. Sonra herşeye rağmen azıcık ekonomik yaşamak lâzım. Bu bina için takım takım adam tutmak mecburiyetindeyiz. Şöyle nihayet beş odalı, geniş salonlu bir apartıman bize daha uygun olur. Esasen sen bizimle oturmak istemiyorsun.

— Ben böyle birşey söylemedim anne. Anadoluda çalışsam. veya hastahanelerden birine ihtisas için girsem bile nihayet annemin, babamın yanında bir odam bulunur.

— Elbette canım. O zaman misafir odasında kalırsın.

— Misafir odasında kalmaya bir otele yerleşmeyi tercih ederim.

— Orasını da sen bilirsin yavrum.

Ömer hayretler içinde annesine baktı. O devam ediyordu:

(Devamı gelecek sayıda)

Çok Yavrulayan Bir Hayvan

K U R T

İçinizde İzmirdeki Kültür Parka gidenler varsa kurt denilen hayvanı görmüşlerdir. Gitmiyenlerin de şunun, bunun beslediği kurtköpeklerini mutlaka görmüş olacaklarını sanırım. Şimdi siz :

— Kurt köpeğe benzer mi?

Diyeceksiniz... Tabiî!... Kurt iri boylu bir köpek kadar, köpeğe cok benziyen bir hayvandır. Hattâ bilmiyen onu köpek sanır. Köpekten farkı, burnunun biraz daha uzun, kuyruğunun da düşük olmasıdır. Zaten Kurtköpekleri de yavru iken ele geçirilmiş kurt enceklerinin köpekle birleşmesinden meydana gelen çocuklarıdır.

Bütün hayvanlar ya tek tek, ya aileler halinde, yahut ta sürü halinde yaşarlar. Kurt ise yazın yalnız başına, kışın da sürü halinde yaşar.

Kurt en çok, yavrulıyan hayvanlardandır. Köpeklerin de fazla yavruladığını bilirsiniz. Kurt köpekten de baskındır. Bir defada on, onbeş yavrusu birden olur. Ana kurt o zamanlar bir ağaç kovuğuna çekilir. Yanına erkeğini bile sokmaz. Çünkü çok yabani bir hayvan olan kjurtlar kendi yavrularını bile yerler. Yalnız ana kurt yavrusunu yemez.

Kurtlar et yer. Onun için çalılar arasında dolaşan kuşları,

tavşanları, diğer küçük kemirici hayvanları yakalar, verler. Kışın, sürü halinde ava çıkarlar. Her tarafı kar kapladığı zaman aç kalan bu kurt sürüleri pek korkunç olur. Yolculara saldırır, köylere iner, sürülerden davar kapar, koca atları, inekleri bile paralarlar. Hattâ birbirlerini yerler.

Silâhsız bir adamın kurtlara karşı koymasına, onların elinden kurtulmasına imkân yoktur. Karanlıkta elektrik feneri gibi yanan gözleri, korkunç iri ve sivri dişleri, kuvvetli pençelerile kurt vaman bir düsmandır.

Onun için kurt her tarafta herkesçe düşman tanınmıştır. Anadoluda avcılar kurt avına çok önem verirler. Postu oldukca değerlidir, fakat eti yenmez, bir işe yaramaz.

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

Kendi Kendine Giden Arabalar

Otomobil kelimesi »kendi-kendine hareket edebilen» manâsına gelir. Bir otonun veya arabanın makinesi, onun başka bir şeye ihtiyacı olmadan hareket etmesini temin eder. Otomobiller yapılana kadar, arabalar atlarla çekiliyorlardı. Bunun için ilk motorlu arabalara «Atsız Arabalar» denmiştir.

1770 de Cugnot adlı bir Fransız, içinde buharlı makine bulunan bir araba yaptı. Bu insan süratinin yarısı kadar bir süratteydi. Onun için pek rağbet görmedi.

Yüz yıl kadar sonra Daimler adlı biri, Almanya'da değişik bir çeşit makineyle işleyen bir araba inşa etti. Benzinle besleniyor ve çok sâratli gidiyordu.

İlk Amerikan arabası, 1893 senesinde, Şikago'da açılan bir sergide teşhir edildi. O günden beri de piyasa çeşitli şekil ve cinste arabalarla doldu. Gittikçe inkişaf etti. Daha süratli, daha emin, daha kuvvetli ve rahat bir hale geldiler.

Amerika Birleşik Devletleri, otomobil imâlinde uzun yıllardan beri ön plânda gelmektedir. 1900 yılında 4000 adet yapılan araba, 1950 de 6.665.628 e yükselmiştir.

Otomobil imal etmek için büyük fabrikalar kurulmuştur. Bu fabrikalarda çalışan işçilerin herbiri bütün gün sadece bir tek iş yaparlar. Bütün fabrika boyunca büyük, sağlam deri kemerler dolaşır. Bu deri kemerler önlerine geldikçe, işçi bir vida veya bir madeni arabaya ekler. Veyahutta sadece bir yeri sıkıştırır.

Bugün arabalar gerek şehir, gerekse kır hayatında o kadar faydalı işler görmektedir ki, medeniyetimiz hemen hemen arabalara dayanmaktadır. Süratle inkişaf eden otomobil sanayii akrşısında birçoklarına, gelecekte uçakla otomobilin karışımı bir çeşit şekil vasıtalarının doğacağını söylemektedirler.

Köprüler

İlk köprü bir derenin üzerine uzatılan bir kütük olmalı. Fakat büyük nehirler, boğazlar arasında kurulan köprüler tahtadan, ipten, taştan, tulğadan, çimentodan ve çelikten yapılırlar. Portatif olanları, salınacak gibi sallananları, her iki yakada sağlamca toprağa bağlı olanları, gemilerin geçmesi için açılabilenleri vardır. Böylece köprüler çeşitli şekillerde inşa edilebilirler.

Dünyanın en büyük köprüsü San Fransisko'daki Golden Gate köprüsüdür.

ŞEREF KÖŞESİ

İlkokulu "Pekiyi" derece ile bitirenler

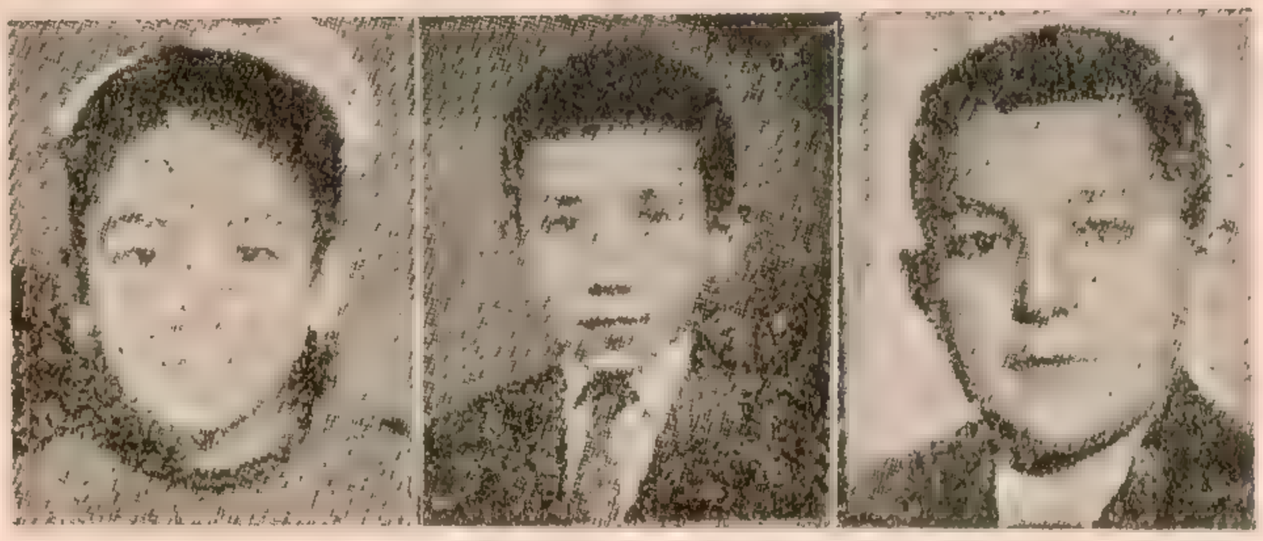

Kâmuran TUREL ☆ Kartal, Feyzullah İlkokulu S: 5, No. 239

Murat KİREZCİ ☆ Kartal, Süreyya Paşa İlkokulu 5/B, No. 571.

Mehmet CERİTOĞLU ☆ Çapa, Özel İlkokulu, S. 5, No. 153.

Yalçın ÖZLSANCAK ☆ Elâzığ, Dumlupınar İlkokulu S: 5, No. 25.

Hülya ENGİNOL ☆ Kdz. Ereğli, Alemdar İlkokulu, S: 5, No. 406.

Vural BEKAR ☆ Zonguldak, Karaelmas İlkokulu, 5/A, No. 783.

Aydın ŞENER ☆ Muğla, Cumhuriyet Ilkokulu, S: 5, No. 241.

Eser KOPRULÜ ☆ Tokat, İbni Kemal İlkokulu, Sınıf: 5.

Mişel OBEIDİ ☆ Iskenderun, Mithatpaşa İlkokulu, S. 5, No. 360.

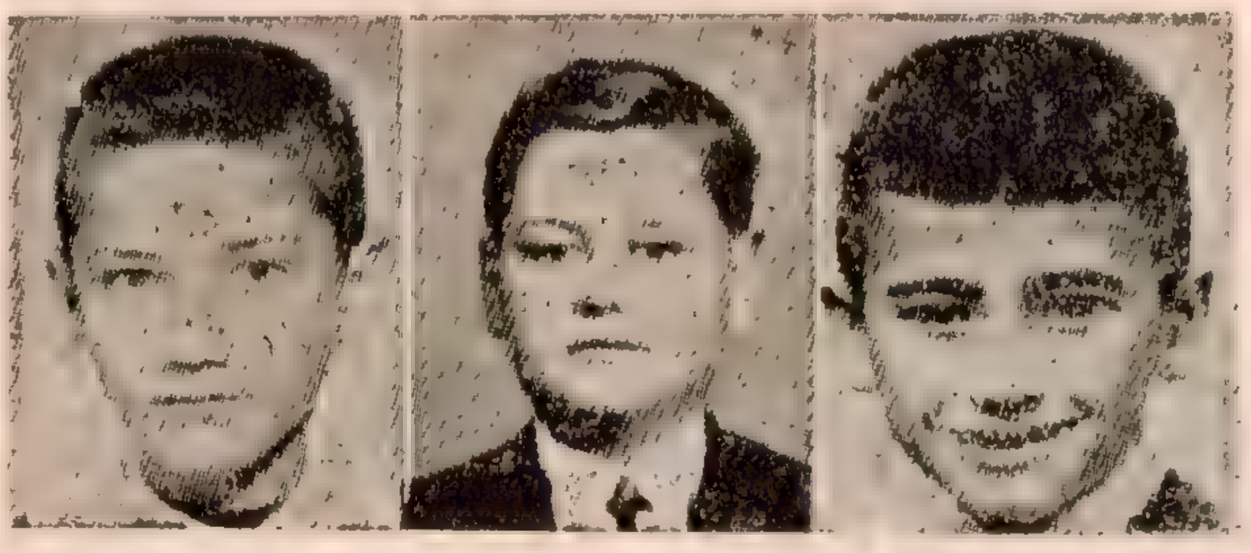

İbrahim ÖZTÜRK ☆ Ankara, Yenihayat İlkokulu, 5/A, No. 812.

Osman Fikret ÖKMEN ☆ Sultan Ahmet İlko. 5/B, No. 29.

Recep ATAK ☆ Kartal, Ahmet Rasim İlkokulu, S. 5, No. 221.

Ortaokul'da "İftihar Listesi"ne girenler

Yaşar AKKOR ☆ Zonguldak, Filyos Ortaokulu Sınıf: I, No. 13.

Hamdi MEMİŞOĞLU ☆ Osmaniye Ortaokulu, I/C No. 1300.

İlkokulun 1 - 4. sınıflarını "Pekiyi" derece ile geçenler

Ali İNANÇ ☆ Urfa, Şair Nabi İlkokulu, S. 4/A.

Nurperi İNANÇ ☆ Urfa, Şair Nabi Ilkokulu, S. 1/A.

Ali Ihsan OZER ☆ Malatya, Cumhuriyet Ilkokulu, 4/A, 1515.

Mehmet Ilhan OZER ☆ Malatya Cumhuriyet İlkokulu, 2/D, 1309.

Ertuğrul BAYRAKTAR ☆ Samsun, İstiklâl Ilkokulu, 2/B, 407.

Emel ÖZPARPUCU ☆ İst. Levent İlkokulu, S: 4/B, 325.

Temel OZPARPUCU ☆ İst. Levent İlkokulu, S. 2/A, 102.

Çetin TOR ☆ Mersin, İleri İlkokulu S. 4/B, No. 967.

Abdullah Şevket ONDER ☆ Fatih, Hırkaî Şerif İlkokulu. 2/D, 477.

Nuray KONAKÇI ❖ Çankırı, Kurtuluş İlkokulu, S. 4, 520.

Selçuk KONAKÇI ☆ Çankırı, Kurtuluş İlkokulu, S. 3, 521.

Serdar KARAYEL ☆ Çankırı, Kurtuluş İlkokulu, S. 1, 531.

Keşfi OZKAN ☆ Ankara, Maltepe İlkokulu, S. 4, No. 295.

Şevki AVŞAR ☆ Ankara, Bakanlar İlkokulu, 4/B, 60

EĞLENCE Bilmece BULMACA

RESİM SERGİSİ

— Küçük boydakiler hiç hoşuma gitmedi.

— Halbuki içinde kıymetli olanları var. Ressam mısınız?

— Hayır çerçeveciyim, yazarım.

OTELDE

— Otelinizi hiç beğenmedim. Duvarları çok ince.

— Yanınızdaki komşu sizi rahatsız mı etti?

— Hayır... Ben her horladıkça duvarı başıma yıkacaktı az kalsın.

ÇEVİR KAZI...

Tramvayda ayağına basıldı diye kızdı. Basana bağırarak:

— Senin yuvanı yaparım ben! dedi.

Halbuki o basmamıştı, hiçbirşeyden haberi yoktu. Sordu.

— Sen kimsin yahu?

— Mimarım!

PEK ÇALIŞKAN

— Sorma birader... Çok yorucu... Çalışıyorum, çalışıyorum, sabah kahvaltısından itibaren çalışmağa başlıyorum.

— Ya ben... Kahvaltıdan evvel çalışmağa başlıyorum.

— Ne yapıyorsun?

— Yataktan kalkıyorum...

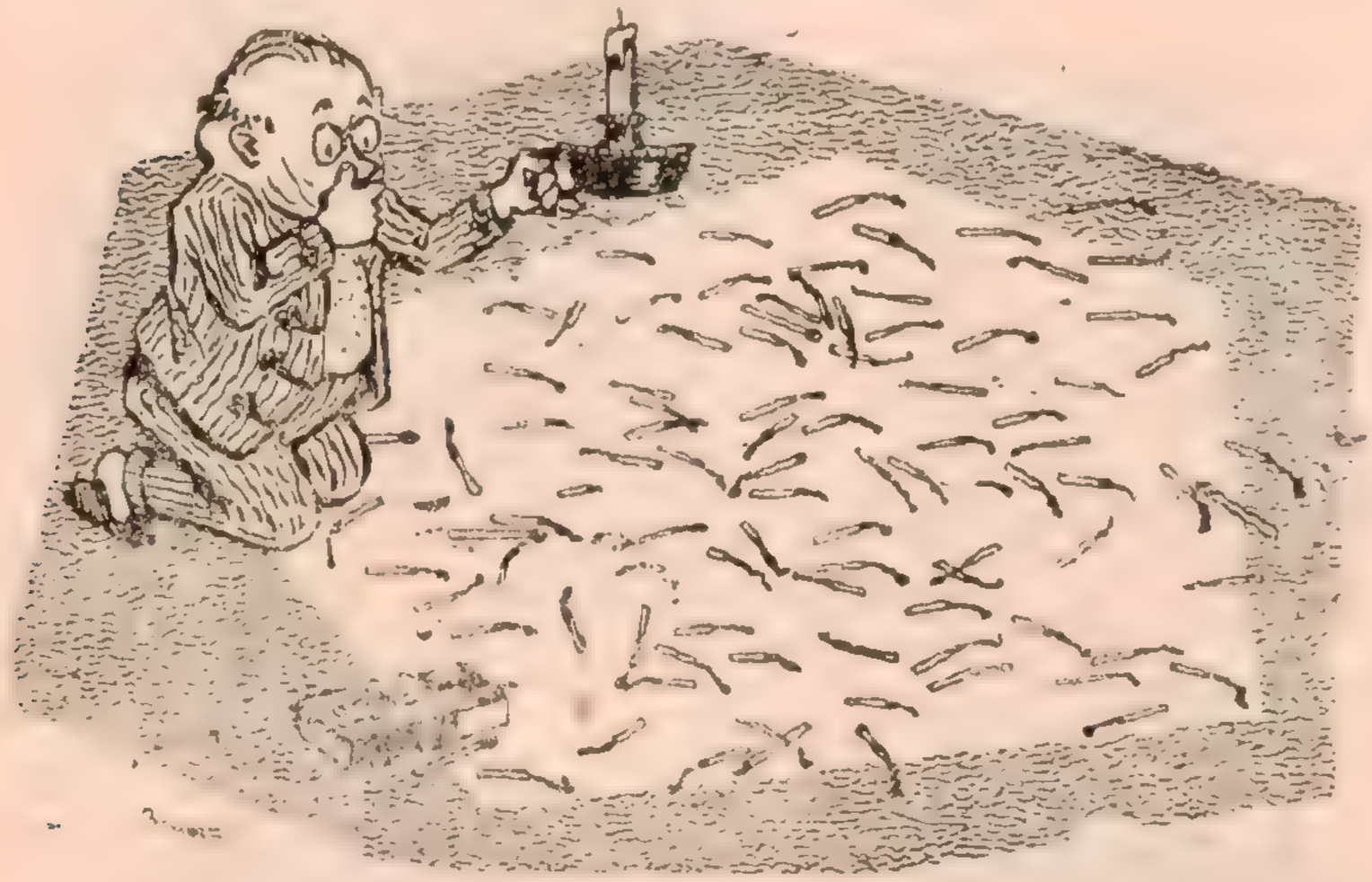

Bu beş adam bir şeyler yapmaktadırlar. Daha doğrusu bir müzik aleti çalıyorlar. Bunların neler olduklarını söyleyebilir misiniz?

Zavallı Mehmet Bey yatmaya gitmek için mumunu yakmak istiyor ama yanık kibritlerinden başkasını bulamıyor. Yanmamışlarını bularak ona yardım edin ve kaç tane bulduğunuzu söyleyin.

(Meselenin halli karşı sayfada)

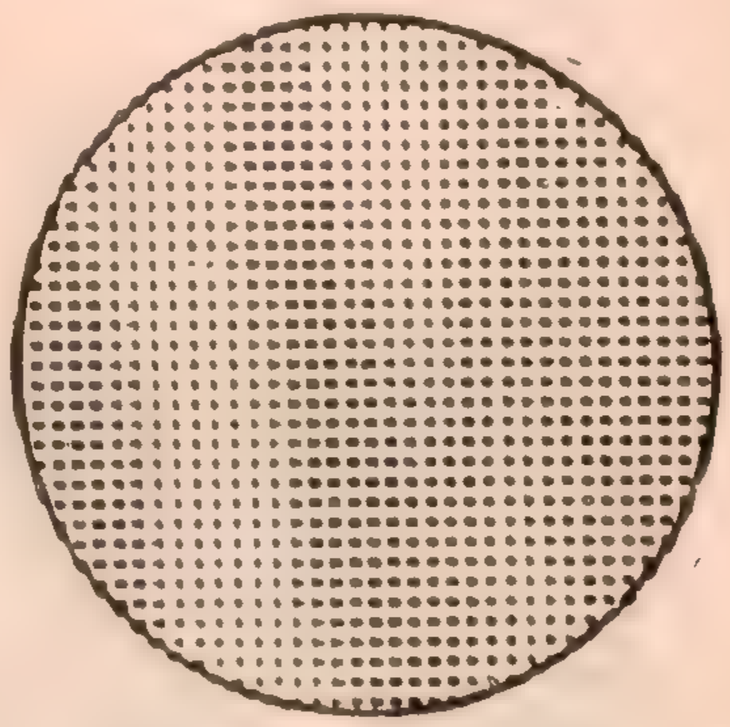

Üç eğri çizgi çizerek bu daireyi dört eşit parçaya bölebilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

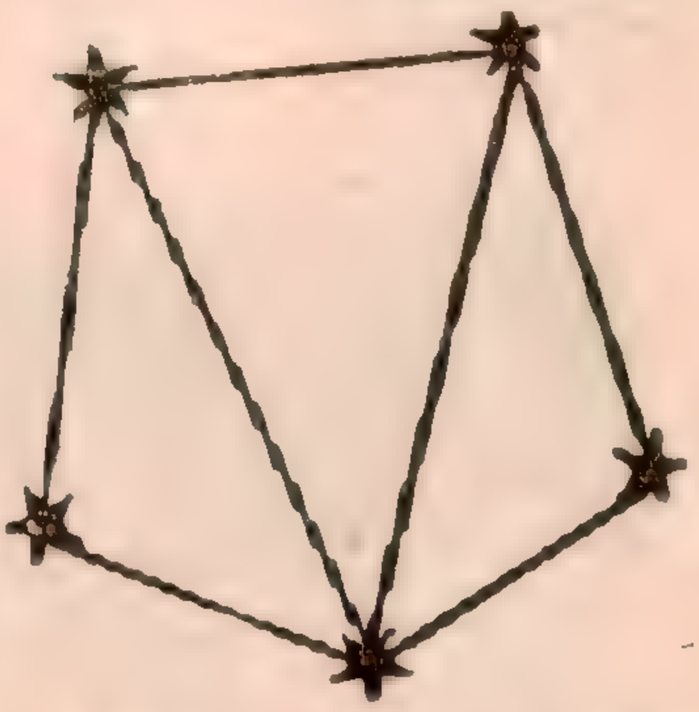

Birbirine dokuz çizgi ile bağlanmış beş yıldız görüyorsunuz. Bu yıldızları o şekilde yerleştirin ki yıldızları birbirine bağamak için sekiz çizgi kâfi gelsin.

(Halli karşı sayfada)

ADAMINA GÖRE

Evine gelen misafire kahve pişirmek âdet olmadığı için, Bay Hayri evvelce karısına şöyle tenbih etmişti:

— Misafir geldiği vakit ben sana: «Bayan, misafire bir kahve yap!» diye seslenirim. Tabii sen duyarsın ama pişirmezsin. Sonra yarım saat ara ile bir daha, bir daha daha seslenirim. Misafir okadar uzun zaman zaten oturmaz, kahve içmeden gider. Böylece kahve masrafından kurtuluruz! Yoo, eğer üç kere sana seslendigım halde misafir yine otursa ne yapalım, pişirirsin kahveyi!

Karısı: «Peki» demişti. O gündenberi hep misafirlerini böylece oyalar, hiç kimseye kahve pişirmezlerdi.

Bir gün Bayın çıkarı olduğu bir misafiri geldi. Daha içeri girip oturalı 5 dakika olmadan karısına seslendi:

— Bayan, misafire bir kahve pişir! Bayan, misafire bir kahve pişir! Bayan, misafire bir kahve pişir! Bayan misafire bir kahve pişir!

OKULDA

— Demek oğlum o kadar tenbel ha?...

— Evet Bayan... Oğlunuzun bilmediklerile bir düzüne talebeyi sınıfta çaktırırdım.

—o—

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

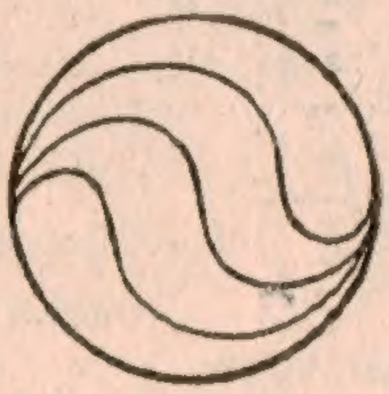

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

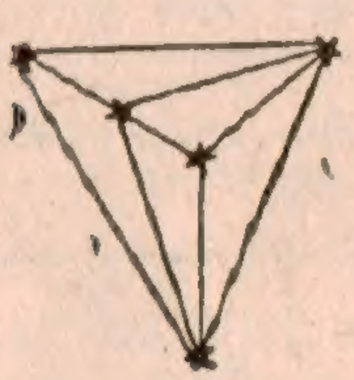

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ'ÜN CEVABI

1 — İzlanda.
2 — Deniz yıldızı.
3 — Çıngıraklı yılan.

EKONOMİ

Anne — Günah değil mi Kaya? 2 satır yazı yazmak için koskocaman kâğıdı ziyan ediyorsun? Sen ekonominin ne olduğunu hâlâ öğrenemiyecek misin?

Kaya — Peki anneciğim, peki darılma... Şimdi büyük kâğıdı yırtar, ufak bir kâğıda

DOĞRU AMA...

Otobüste Erdem şoförün oturduğu yerdeki yazıyı göstererek:

— Anne bak! dedi, «Şoförle konuşmak yasaktır» diye yazıyor, demek konuşursam...

— ...Yasak olur!

— E, ben şoförü tanımıyorum ki konuşayım!

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 67 CİLT : 6
2 EYLÜL 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Kâr etmekiçin yapılan alış - veriş. 2 — Yakın olmıyan. 3 — Kısacık boylu, bir çeşit kumaş. 4 — San'at, halk. 5 — Yurdumuzun Asyadaki parçası. 6 — Suçu bağışlama, kaplıca. 7 — Bir erkek ismi, tersinden okunursa olmamış demektir. 8 — Bir çeşit çiçek. 9 — Lehimcilerin kullandığı bir madde.

SOLDAN SAĞA:

1 — Şamandıranın bir başka çeşidi, atılmış. 2 — Incelik. 3 — Lezzet, bıçak kılıfı. 4 — Çift, büyük. 5 — İnsanın dişisi. 6 — Kırmızı, sofa, bir nota. 7 — Gösteriş. 8 — Oldukça büyük. 9 — Şans, hayvanların evi.

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

KARŞI SAYFADAKİ MESELENİN HALLİ

A. PİYANO ÇALIYOR.
B. AKORDEON.
C. BORAZAN.
D. KEMAN.
E. DAVUL.

İLÂNCILIK

Parker Quink Bulmaca MÜSABAKASINA

İŞTİRAK EDİNİZ

SOLDAN SAĞA

1.- Yazı yazmak için kullanılan boya - dumanın bıraktığı
2.- Kör - Kadınların giydiği palto
3.- Ödev - Yazmağa yarayan üzvumuz.
4.- Komşu bir Devlet - Beyaz
5.- Savaş yapılan yer
6.- Vilayet - San'at
7.- Talebelerin Parker Quink Mürekkebinde tercih ettikleri özellik - Matem
8.- Bir nakil vasıtası - Eksiksiz
9.- Onsuz yaşanmaz - Büyük - en iyisi
10.- Telli bir saz - Tersi alışkanlık - bir nota
11.- Nefret - Yalnız Parker Quink'te bulunmaz.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1.- Parker Quink Mürekkebinin bir rengi
2.- Edeb - Yüz Kuruş
3.- Tersi çarşı - Karpuzun kardeşi
4.- Bir erkek ismi - Tersi yemek yenilen kap
5.- Masallarda ismi geçen bir dağ - Tersi en kısa zaman
6.- Tersi bir kız ismi
7.- Tersi kuzunun bağırması - Bir erkek ismi - Dolaşmak
8.- Dünyanın en üstün dolmakalemi - Kral sandalyası
9. Tersi gecemizi aydınlatan
10. Tersi Anadoluda eski bir devlet - Tersi güney Amerikada bir hayvan
11. Parker Quink Mürekkebinin ihtiva ettiği sihirli bir madde - Geminin en ilksel şekli

Yukarıdaki bulmacayı doğru olarak çözdükten sonra bir adet 1 ons'luk boş Parker Quink kutusu ile birlikte (katlanmış vaziyette) " MÜSABAKA " rümuzu ile kapalı zarf içinde en geç 8 Eylül 1959 tarihine kadar " P.K. 711 Galata" adresine posta ile gönderiniz. Zarfın arkasında isim ve sarih adresinizi unutmayınız.

Yukarıdaki bulmacayı doğru çözüp şartları haiz olanlar arasında noter huzurunda kura çekilerek bir adet FACİT yazı makinesi, iki adet portatif Kolibri yazı makinesi ve muhtelif kıymetli hediyeler dağıtılacaktır. Neticeler 23 Eylül tarihli nüshamızda neşredilecektir.

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA

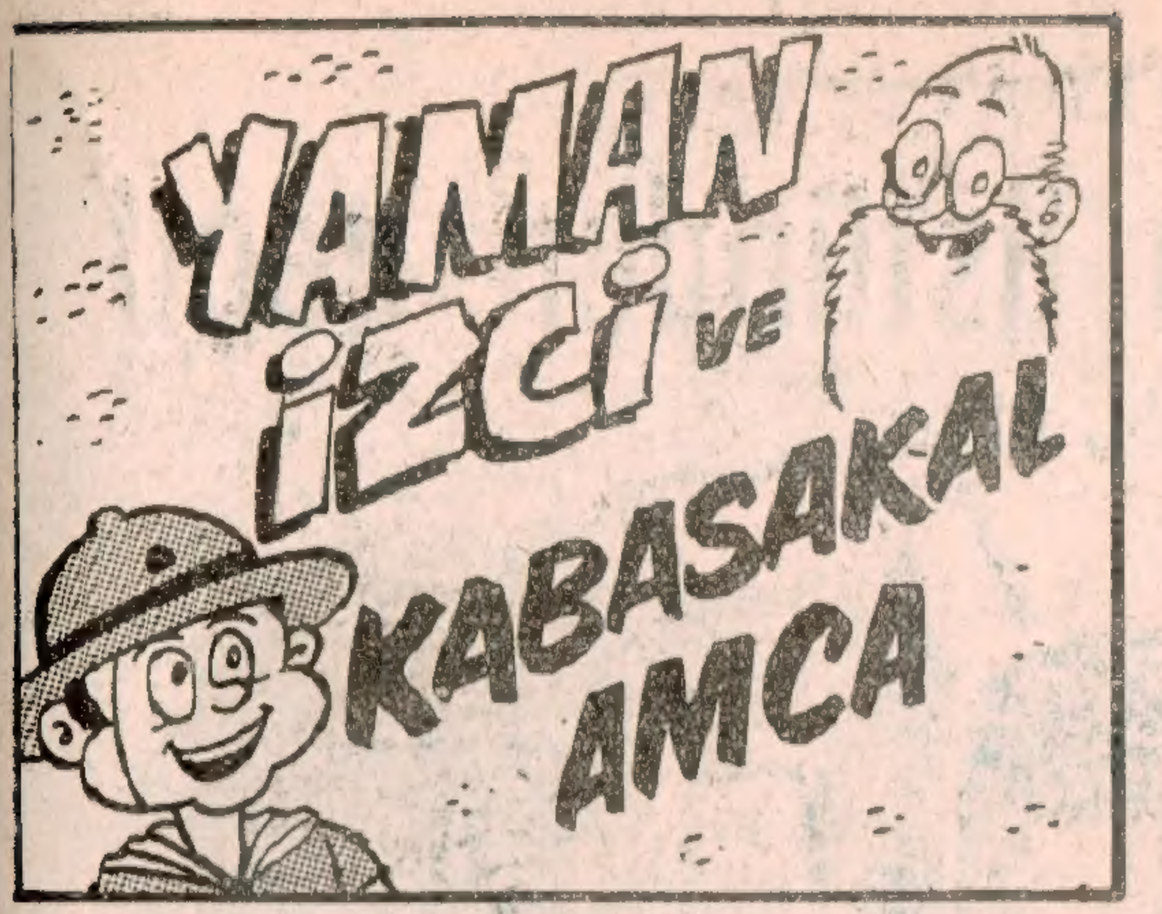

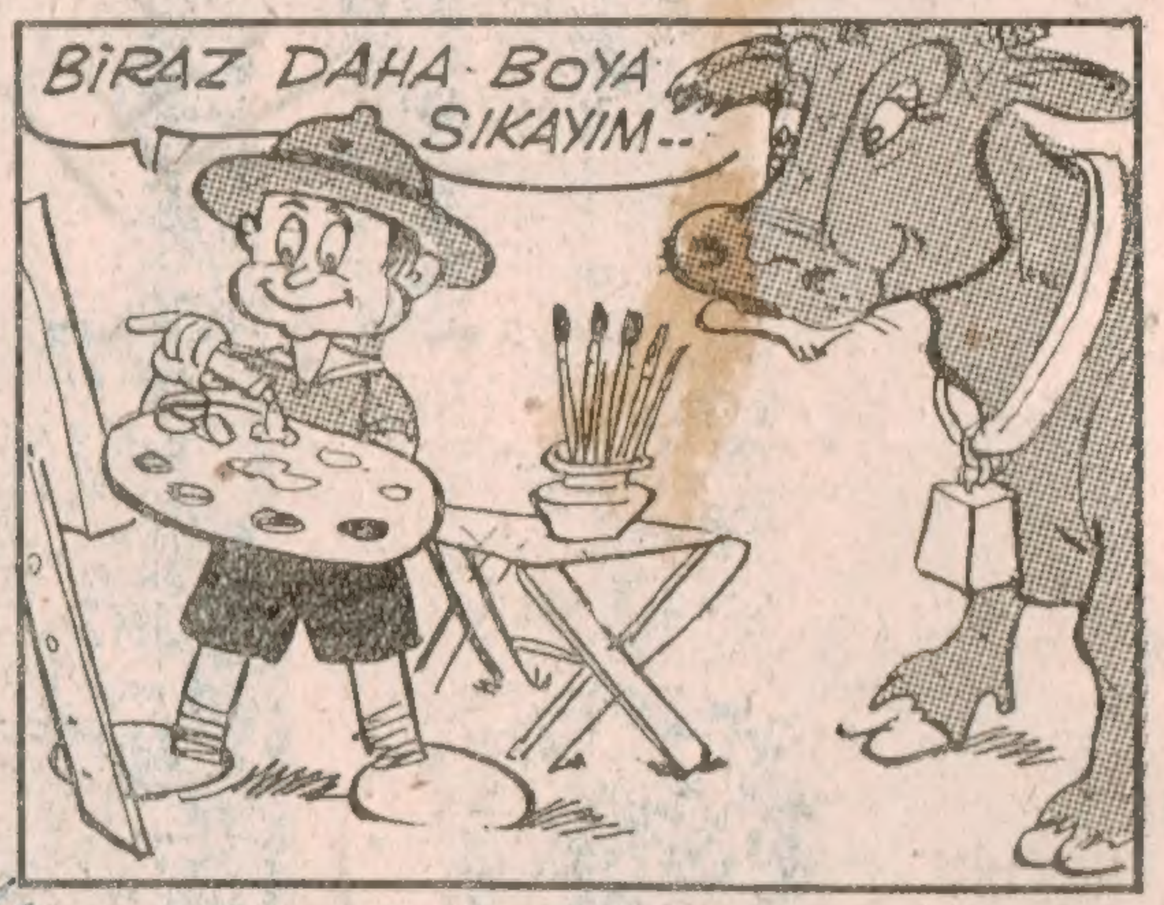

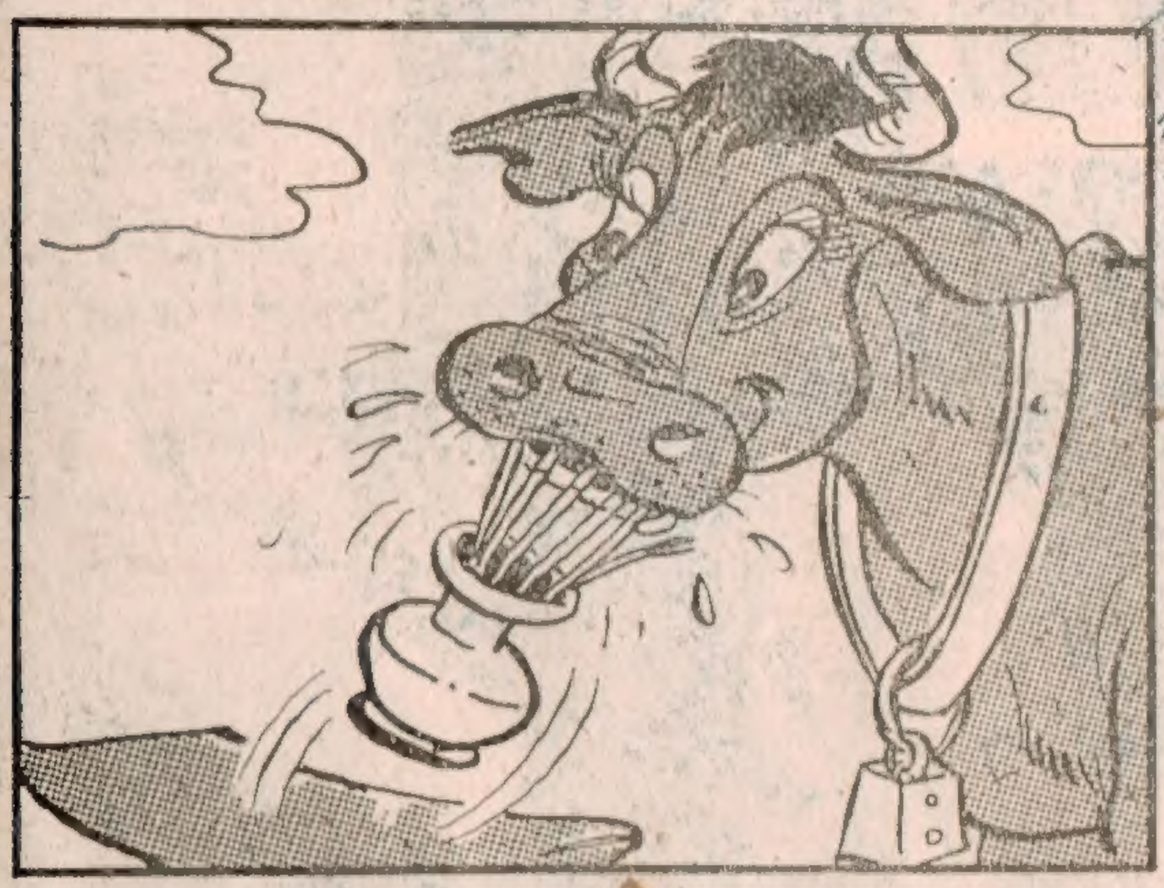

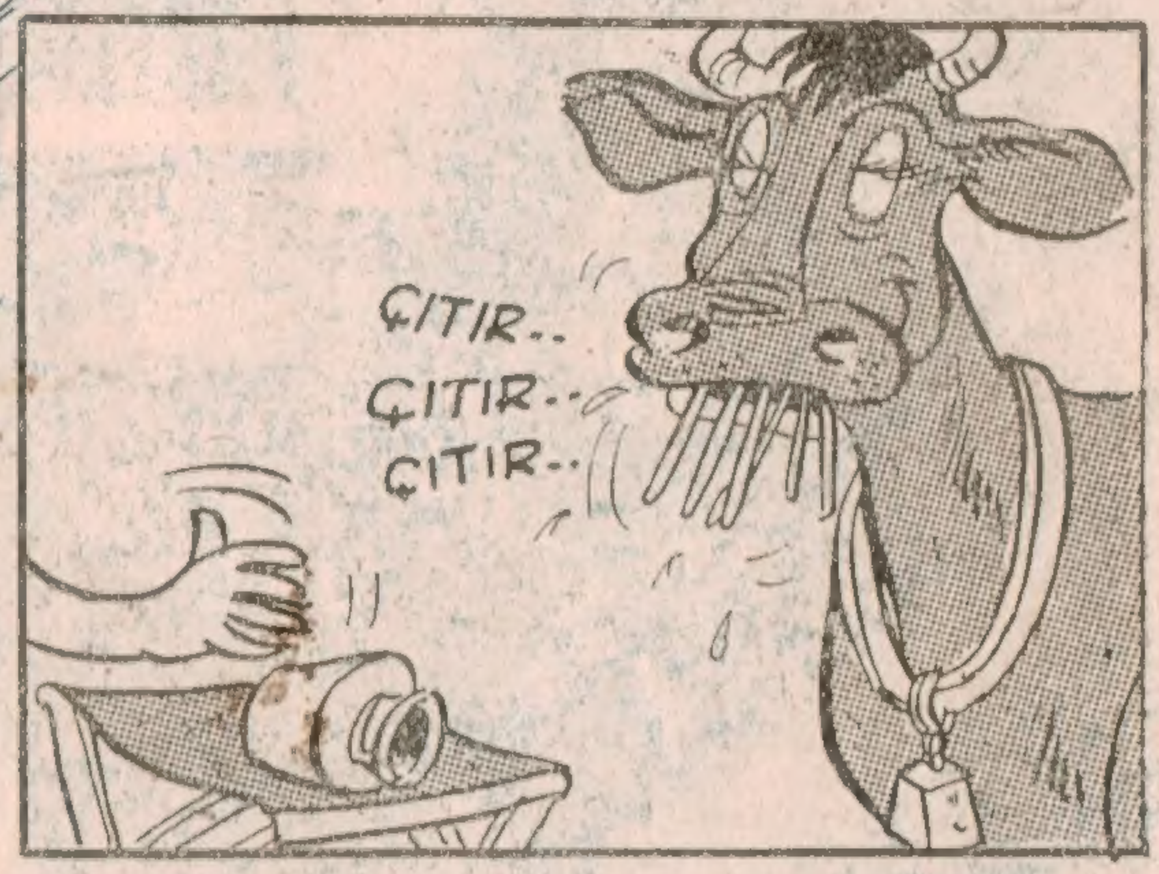

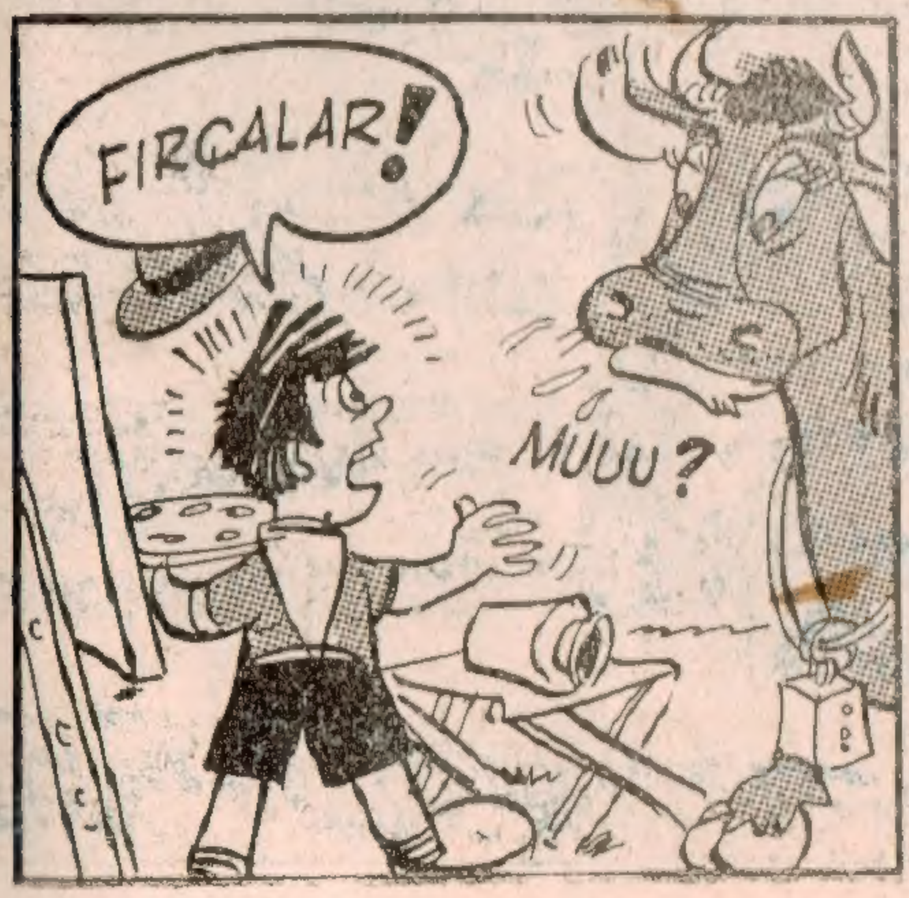

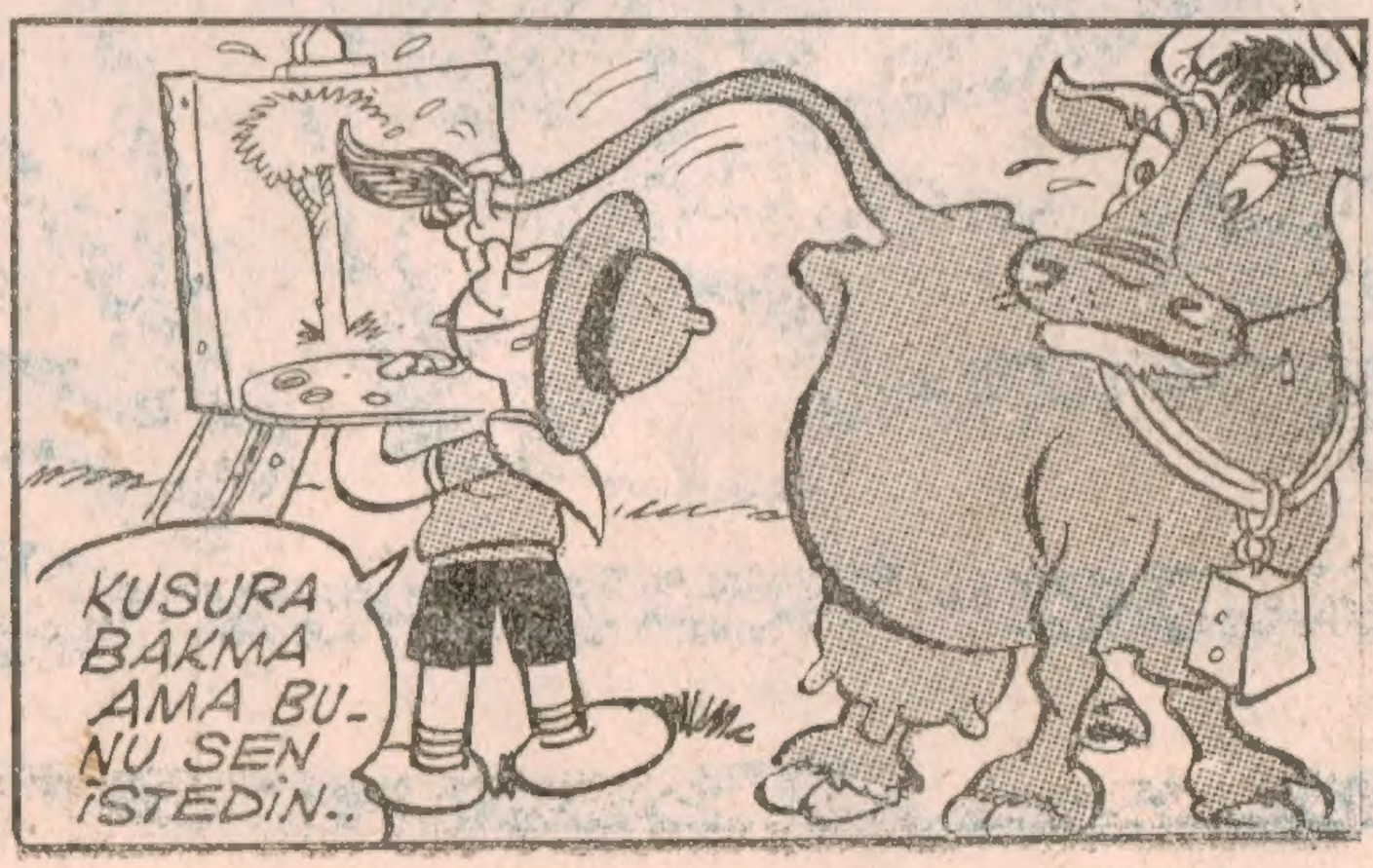

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:
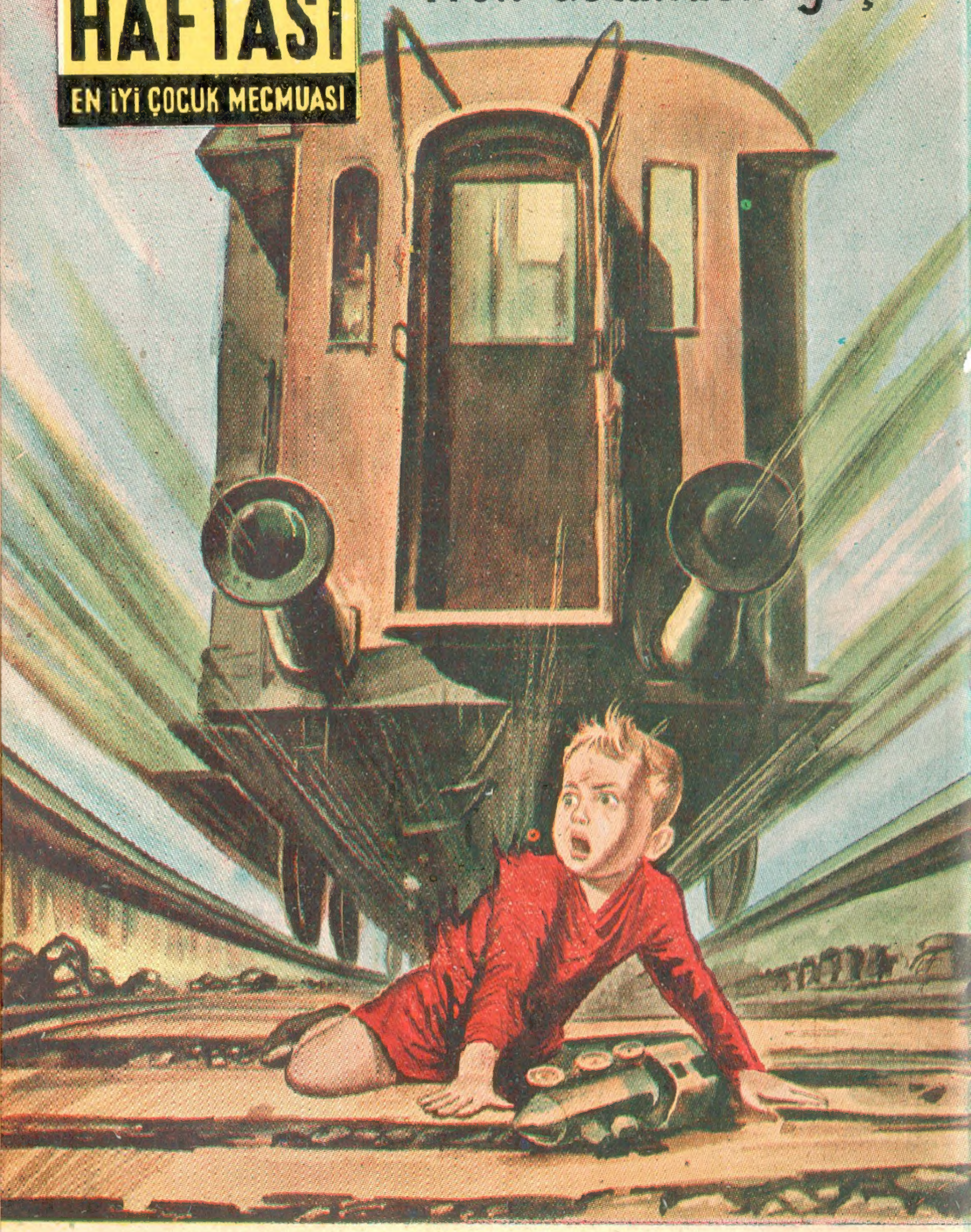
Tren üstünden geçti